

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى ، بئدل)، أنموذجا

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى ، بئدل)، أنموذجا

پشتیوان محمود اسماعیل

قسم اللغة الكردية، كلية التربية الأساسية، جامعة صلاح الدين – أربيل، حكومة إقليم كردستان- العراق.

pshtiwan.mahmood5@gmail.com

بكر شاكر عبدالله

قسم اللغة الكردية، كلية التربية الأساسية، جامعة صلاح الدين – أربيل، حكومة إقليم كردستان- العراق.

bakir.abdullah@su.edu.krd

الكلمات المفتاحية: ثنائية العشق الحقيقي ، ثنائية العشق المجازي ، رمز الفتى، رمز الفتاة ، الشعراء الأكراد الكلاسيكيين ، الكرمانجي الأوسط

كيفية اقتباس البحث

اسماعيل ، پشتیوان محمود ، بكر شاكر عبدالله، ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى ، بئدل)، أنموذجا، مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، آب ٢٠٢٦، المجلد: ١٦، العدد: ٨ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

مسجلة في
ROAD

مفهرسة في
IASJ

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور
الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنائي، بيدل)، أنموذجا

The duality of real and metaphorical love, such as the symbols of
(boy and girl) from the perspective of classical Kurdish poets in
Middle Kurmanji (Fahnayi, Bidl), as a model

Pishtiwan Mahmood Ismail

Department of Kurdish Language, College of Basic Education,
Salahaddin University – Erbil, Kurdistan Regional Government –
Iraq.

pshtiwan.mahmood5@gmail.com

Bakir Shakir Abdullah

Department of Kurdish Language, College of Basic Education,
Salahaddin University – Erbil, Kurdistan Regional Government –
Iraq.

bakir.abdullah@su.edu.krd

Keywords : The duality of true love, the duality of metaphorical love, the
symbol of the boy, the symbol of the girl, classical Kurdish poets, Middle
Kurmanji

How To Cite This Article

Ismail , Pishtiwan Mahmood , Bakir Shakir Abdullah ,The duality of real
and metaphorical love, such as the symbols of (boy and girl) from the
perspective of classical Kurdish poets in Middle Kurmanji (Fahnayi,
Bidl), as a model ,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies,
August 2026, Volume:16, Issue 8.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract

The duality of literal and metaphorical love, exemplified by the symbols
of the boy and the girl, is explored by classical Kurdish poets in Middle
Kurmanji (Fahnai and Bidil). This duality is clearly reflected in the poetry

of these classical poets, who were heavily influenced by Nali. However, each poet approaches the issue from a different angle and perspective. Nali explicitly chooses the girl, viewing love metaphorically. Fahnai, influenced by Nali, favors the boy, but his influence is reversed, as he views love literally and rejects metaphorical love. Bidil, on the other hand, clearly shows the influence of Nali, choosing the girl and supporting Nali's view with new imagery and ideas. The impact of Nali is less pronounced in Bidil compared to the other poets. From this perspective, we will examine Nali's influence on other poets, particularly in the poem "If your love is metaphorical, then... only the girl," while also presenting the poets' individual visions. Examples include: (Fahna'i, Bidl) about love, because they benefited, like Nali, from the terms (boy and girl). Within this framework, poets played an important role in creating the structure of the literary text, its elements and content, and transporting the reader to the world of oral poetry. This phenomenon is a conscious choice by the poet, which is an inseparable part of the poet's identity and unique writing style.

الملخص

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهناي ، بيدل)، أنموذجاً، والذي ينعكس و يتجلى بوضوح في شعر شعراء الكلاسيكيين، متأثرين أكثر بنالي، ولكن كل واحد منهم ينظر إلى المسألة من زاوية أخرى ومن وجهة نظر مختلفة كما اختار نالي الفتاة بوضوح ونظرته إلى العشق مجازية، ولكن (فهناي) ، استحسن الفتى وذلك تحت تأثير نالي ويردّ عليه فالتأثر معاكس، لأن نظره إلى العشق حقيقية ويرفض العشق المجازي، ولكن (بيدل) لهذا يبدو تأثير (شبح) لنالي واضحاً فيه، متأثراً بنالي اختار الفتاة و يدعم رأي نالي بصور وأفكار جديدة، ولهيب التأثير مقارنة بالشعراء الآخرين أقل، ومن هذا المنطلق والرؤية نبين تأثير نالي في الشعراء الآخرين ولا سيما في قصيدة (إذا كان عشقك عشقاً مجازياً فلا ... إلا الفتاة) مع عرض رؤى الشعراء أمثال: (فهناي ، بيدل) حول العشق، لأنهم استفادوا مثل نالي من مصطلحي (الفتى و الفتاة)

وفي هذه الإطار لعب الشعراء دوراً مهماً في خلق بنية النص الأدبي وعناصره ومحتواه و نقل القارئ إلى عالم الشعر المروي، وهذه الظاهرة هي اختيار واعٍ من الشاعر والذي يكون جزءاً لا ينفصل عن هوية الشاعر وأسلوبه الخاص في الكتابة

يتألف هذا البحث أساساً من مقدمة وجزأين: يتناول الجزء الأول مفهوم الحب وتعريفه ومصطلحاته، مع التركيز على الحب والجمال وأنواع الحب، بالإضافة إلى الجوانب النظرية. أما الجزء الثاني، فيتناول الجوانب العملية من خلال موضوعين: الأول يبين تأثير نالي على شعراء مثل فنائي وبيدلي، والثاني يُسلط الضوء على آراء شعراء الأكراد الكلاسيكيين حول الحب الحقيقي، مع تطبيق استعارة لاي: (الزائل، عديم القلب). بعد شرح هذه الآراء، تُعرض النتائج في نهاية البحث، وتُدرج المصادر وفقاً للأبجدية الكردية.

❁ ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بیدل)، أنموذجا ❁

دوالیزمی عیشقی حەقیقی و مەجازی (پەرمزی کورو کچ) لە نێوان نالی و شاعیرانی کلاسیکی کوردی کرمانجی ناوەراستدا، (فهنايى و بیدل) بە نموونه .

پشتیوان مەحمود ئیسماعیل / بەشی زمانی کوردی، کۆلیژی پەروەردەى بنه‌ره‌تى، زانکۆى سه‌لاحه‌ددین- هه‌ولێر.

pshtiwan.mahmood5@gmail.com

پ. ی. د. بە کر شاکر عەبدوللا / بەشی زمانی کوردی، کۆلیژی پەروەردەى بنه‌ره‌تى، زانکۆى سه‌لاحه‌ددین- هه‌ولێر .

bakir.abdullah@su.edu.krd

پوخته

دیاردەى هەردوو عیشقی حەقیقی و مەجازی بە (پەرمزی کورو کچ) لە تێروانیی شاعیرانی کلاسیکی کوردی کرمانجی ناوەراستدا، بە نموونه: (نالی، فهنايى، بیدل)؛ چوارچێوهى ئەو باسەمانە کە دەمانەوی پێشانی بدهین کە: کاریگەری نالی بە زه‌قى لە شیعری شاعیرانی کلاسیکی کوردیدا بەرچاو دەکەوێت و زۆربەى شاعیرانی کورد کە وتوونەتە ژێر کاریگەری نالی، بەلام هەر یەک لەو شاعیرانەى لەسەرەوه بە نموونه دیاریمان کردوون لە گۆشه‌نیگایه‌کی جیاوازه‌وه دەروانە بابەتی عیشق، بە نموونه: نالی بە ئاشکرا کچی هەلبژاردوو و تێروانینه‌کەى بۆ عیشق مەجازییه، بەلام فهنايى لەژێر کاریگەری نالی کورێ پەسەند کردوو و بەرپەرچی نالی دەداتەوه و کاریگەرییه‌کە پێچه‌وانه‌یه، چونکە تێروانینه‌کەى بۆ عیشق حەقیقییه و عیشقی مەجازیش پەتەدەکاتەوه، هەروەها بیدلیش بە ئاشکرا تارمایی کاریگەری نالی بەسەرپه‌وه دیارە و لەژێر کاریگەری نالی کچی هەلبژاردوو و تێروانیی بۆ عیشق مەجازییه و لایه‌نگری نالی دەکات، تینی کاریگەرییه‌کەش بە بەراورد بە شاعیرانی تر کەمتره، لەم تێروانینه‌وه هاتووین کاریگەری نالی بەسەر شاعیرانی تر پێشان بدهین، بەتایبه‌تى لە قەسیده‌ی: (عیشقت کە مەجازی بێ خواهیش مە کە ئیلا کچ)، لە گەڵ پێشاندانی تێروانیی شاعیرانی وه‌ک: (فهنايى، بیدل) دەرپاره‌ی عیشق، چونکە هاتوون بەهه‌مان شێوه‌ی نالی سوودیان لە زاراوه‌ی (کورو کچ) وەرگرتوو، لەم چوارچێوه‌یه‌شدا شاعیران رۆلێکی گزنگیان لە ئافراندى پێکهاته‌و بنیات و ناوه‌رۆکی ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌کە و گواستنه‌وه‌ی خۆنهر بۆناو جیهانی شاعر گێراوه. ئەم دیاردەیه‌ش هەلبژاردنی هۆشیارانەى شاعیره، کە ده‌بیته‌ به‌شێکی جیا‌هه‌کراوه‌ لە ناسنامه‌و شێوازی تایبه‌تى شاعیر له‌ نووسیندا .

وشه‌ی سه‌ره‌کی: دووانه‌ی خۆشه‌ویستی راسته‌قینه، دووانه‌ی خۆشه‌ویستی میتافۆریک، هیماى کور، هیماى کچ، شاعیرانی کلاسیکی کورد، کرمانجی ناوه‌راست

پیشه‌کی:

عیشق بابەتیکی زیندووی فره‌په‌هه‌نده و به‌رده‌وام له‌ژێر کاریگەری هۆکاره‌ ئایینی و کۆمه‌لایه‌تى و کولتوورییه‌کاندا گه‌شه‌ ده‌کات. به‌وه‌ی کە په‌یوه‌ندیه‌کی رۆحی قووله‌و ئاوتیه‌بوونی رۆحی عاشقه‌ له‌گه‌ڵ مەعشوق، هەروەها وه‌ک بنه‌مایه‌کی حەقیقی و ئیستاتیکیش له‌ ئه‌ده‌بدا ده‌رده‌که‌وێت. عیشقی حەقیقی و مەجازی وه‌ک دوو دیاردەى عیشقی پانتایه‌کی فراوانی له‌ناو ئه‌ده‌بدا داگیر کردوو و رۆلێکی گزنگی له‌ ئافراندى ده‌قی ئه‌ده‌بی به‌رزدا هه‌بووه، لێره‌دا سنوور بۆ

ليكوئينه وه كه ديارى ده كريت، ئه وئيش به ديارى كوردنى رهمزى (كور و كچ)، كه خالى به كلاكه ره وهى دهقه كانه، بؤيه سهركه وتنى ئهم ليكوئينه وه بهنده به: (ئاماژدان به كاريگه رى نالى به سهر شاعيرانى ديارى كراوى وه ك: (فهنايى، بئدل) هوه. تيروانىنى شاعيرانى كلاسيكى كوردى له عيشقى حه قيقى و مه جازى به رهمزى كور و كچى (فهنايى، بئدل) نموونه به كى به رچاوه له به كارهيئانى عيشقدا، چونكه به شيوازيكى هونه رى و داهينه رانه به كارى دههين، له ريگه ي زمانى شيعري، وئيه شيعري، وه سفى وردى رووداوه كان و ده برينى خوازه ي، كه ئاماژن بؤ ئه زموونى ژيان و عيشق و جوانى و ئاستى فره ره هه ندى دهق و چه ندين لايه ن و واتاى شاراوه دا

سنوورى توئينه وه:

عيشقى حه قيقى و مه جازى (رهمزى كور و كچ) له تيروانىنى شاعيرانى كلاسيكى كوردى كرمانجى ناوه راستدا، (فهنايى، بئدل) به نموونه، به سنوورى ئهم ليكوئينه وه به داده نريت.

هوكارى هه لئاردنى ئهم بابته:

له به رئه وهى ليكوئينه وه له عيشقى حه قيقى و مه جازى (رهمزى كور و كچ) له تيروانىنى شاعيرانى كلاسيكى كوردى كرمانجى ناوه راستدا، (فهنايى، بئدل) به نموونه، تا ئيستا له ئاستى پيويستدا نه بووه و ئاورىكى واى لى نه دراوه ته وه، بؤيه ليردا هه ولده دهين ئهم بابته بؤ خوئنه رو ره خه گران فره اهم بكهين، له لايه كى تره وه بؤ گرنگى بابته عيشق له ره خه ي ئه ده بى كورديدا ده گه ريتته وه.

ئامانجى توئينه وه:

عيشقى حه قيقى و مه جازى (رهمزى كور و كچ) له تيروانىنى شاعيرانى كلاسيكى كوردى كرمانجى ناوه راستدا، (فهنايى، بئدل) به نموونه به ديارى كراوى، جه ختكر دنه له سهر پيشاندانى ئهم بابته وه كه ره گه زىكى گرنگى دهق و لايه نى چيژو جوانى دهق، شاعيران چون (كچ و كور) يان له ناو دهقه كانى اندا مه زاندووه، به چ شيويه كه له شيعره كانيان ره نگيداوه ته وه، كه ئامانجى ئهم ليكوئينه وه به يه.

ميتودى ليكوئينه وه:

له م ليكوئينه وه به يه دا به مه به ستى ده رخستنى: (عيشقى حه قيقى و مه جازى) به رهمزى (كور و كچ)، سوود له فره ميتودى وه رگيراوه، له ژيئر رؤشنايى چه مكه كانى ميتودى ميژووي، به راورد، شيكارى وه سفى، خوئندنه وه و شيكر دنه وه و ليكدانه وه بؤ دهقه شيعريه كان ده كهين؛ بؤ زياتر ئاشكر اكر دنى ناوه رووك و نه ينى و ته كنিকে كانى دهق، كه به شيكى په يوه سته به لايه نى تيورى و به شه كه ي تريشى لايه نى پراكتيزه كوردنى دهقه شيعره كان، چونكه له وانه يه ميتودى كه ته نيا له يه ك لايه نه وه شيعره كان رووناك بكاته وه، به لام ميتودى تر بؤ شيكر دنه وه و ليكدانه وه دهقه كه له چه ندين لاوه رؤشنايى ده خه نه سهر شيعره كه و پانتاييه كى فراوانتر ئاشكر ده كه ن، له بهر ئه وهى له سهر بنه ماي بيرۆكه يه كى يه كگرتوو دامه زراوه، چه ندين بابته جياواز له خو ده گريت، زانيارى له شيويه بيرۆكه و چه مكى په يوه نديدار به يه كتر ده خاته روو.

پيكهاته ي توئينه وه كه:

ئهم ليكوئينه وه به يه له بنه رتدا له پيشه كيه ك و دوو به ش پيكدت: له به شى يه كه مدا: چه مك و پيناسه و زاراوه عيشق، له گه ل عيشق و جوانى، جوړه كانى عيشق، وه كو لايه نى تيورى خراونه ته روو، له به شى دوو هه ميشدا: لايه نى پراكتيكي له دوو ته وه ردا باسكراوه له ته وه رى

❁ ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بیدل)، أنموذجا ❁

یه کهم: سهرتا کاریگه‌ری نالی له قه‌سیده‌ی (عیشقت که عیشقی مه‌جازی بی) به‌سهر شاعیرانی وه‌ک: (فه‌ناپی، بیدل) نیشان دراوه، پاشان له ته‌وه‌ری دووهم: تیروانی شاعیرانی کلاسیکی کوردی کرمانجی ناوه‌راست بۆ عیشقی حه‌قیقی و مه‌جازی لای: (فه‌ناپی، بیدل) پراکتیزه‌کراوه. له‌گه‌ل ساغکردنه‌وه‌ی تیروانینه‌کانیان بۆ عیشقی، له‌ کو‌تاییدا نه‌ج‌امه‌کان خراونه‌ته‌ روو، سه‌رچاوه‌ کانیش به‌یی ریزبوونی ئەلف و یی کوردی ریزکراون.

١ : عیشق له‌ تیروانیی ئه‌ده‌بدا :

١-١ : چه‌مک و پیناسه‌و زاراوه‌ی عیشق :

عیشق له‌ روانگه‌ی جو‌راو جو‌رو گو‌شه‌نیگی جیاوازه‌وه‌ چه‌ندین پیناسه‌ی بو‌کراوه، هه‌ندی‌ک پینان وایه‌ که‌ عیشق پیناسه‌ ناکریت، به‌لام ئیمه‌ لیره‌دا هه‌ولده‌هه‌ن چه‌ند پیناسه‌یه‌کی کو‌نکریتی عیشق بخه‌ینه‌روو، بۆ ئه‌وه‌ی خو‌ینه‌ر باشر چه‌مک و واتای عیشق تیبگات و زاراوه‌ی عیشقی لا‌روونبیته‌وه‌.

١-١-١ : زاراوه‌ی عیشق :

ره‌گ و ریشه‌ی زاراوه‌ی عیشق بۆ زمانی عه‌ره‌بی ده‌گه‌ریته‌وه‌، چونکه‌ له‌ بنه‌ره‌تا وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌و له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌کاندا به‌زۆر مانا لیکدراوه‌ته‌وه‌، به‌یی زۆربه‌ی فه‌ره‌ه‌نگه‌ عه‌ره‌بییه‌کانیش عیشق به‌ خو‌شه‌و‌یستییه‌کی زۆر ده‌گو‌تریت: (العشق: فرط الحب)، و‌اتا (زنده‌روپی له‌ خو‌شه‌و‌یستیدا)(جه‌وه‌ه‌ری، ١٥٢٥، ١٩٧٩)، له‌مباریه‌وه‌ (ئین مه‌نظور) پی‌یوايه‌: (عیشق رو‌چوونه‌ له‌ناو خو‌شه‌و‌یستیدا)(المصري، ١٩٥٦، ص ٢٥٢)، به‌م پی‌یه‌ش عیشق قولبو‌نه‌وه‌ی خو‌شه‌و‌یستییه‌، یان لوتکه‌ی خو‌شه‌و‌یستییه‌، ئه‌گه‌ر زیاده‌روپی تیدا کرا ده‌بیته‌ عیشق. (ئین فارض) له‌باره‌ی عیشقه‌وه‌ ده‌لئت: (عیشق تپه‌رینه‌ له‌ سنووری خو‌شه‌و‌یستی)(بن زه‌که‌ریا، ٢٠٠١، ٧٤٧)، و‌اته‌: خو‌شه‌و‌یستی که‌ سنووری به‌زاندو زیاده‌روپی تیدا کرا ده‌بیته‌ عیشق، (وشه‌ی عیشق له‌ عه‌شه‌قه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌، عه‌شه‌قه‌ش رو‌وه‌کیکه‌ له‌ بنی دره‌خت په‌یدا ده‌بیت و‌ خو‌ی له‌ دره‌خته‌که‌ ده‌ئالینیت و‌ تا هه‌موو لق و‌ پۆی دره‌خته‌که‌ ده‌گریته‌وه‌، تا زه‌ردی ده‌کات و‌ به‌ته‌واوی وشکی ده‌کات)(المصري، ١٩٥٦، ص ٢٥٢)، زاراوه‌ی عیشق له‌م رو‌وه‌که‌ وه‌رگیراوه‌، که‌ ناوی لا‌ولاوه‌یه‌، ئاوی ره‌گی دره‌خته‌که‌ هه‌لده‌مژیت و‌ به‌بالای دره‌خته‌که‌ هه‌لده‌گه‌ریت و‌ خو‌ی به‌ ده‌وریدا لو‌ول ده‌دات، تا له‌ ناوی نه‌بات وازی لیناهینیت، هه‌رکاتیکیش مرؤف به‌قوولی ده‌که‌و‌یته‌ داوی خو‌شه‌و‌یستی، عیشق وه‌کو‌ لا‌ولاوه‌ به‌رده‌بیته‌ هه‌موو گیانی و‌ ته‌رایی مرؤی له‌و‌ که‌سه‌دا ناهیلیت. (ئهبو‌توراب) له‌باره‌ی عیشقه‌وه‌ ده‌لئت: (العشق والعسق به‌ وشه‌ی شین و‌ سین پابه‌ندبو‌نه‌ به‌شتیکه‌وه‌، که‌ لی جیا نابیته‌وه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م هو‌یه‌شه‌ ده‌گو‌تری، که‌: حه‌قی عاشقه‌ به‌ گیرۆده‌بو‌ونی ئاره‌زووه‌کانی)(ابومنصور، ٢٠٠١، ١١٨)، به‌یی ئه‌م واتایه‌ بیت، عیشق مادده‌یه‌کی لینجه‌، پیته‌وه‌ بنو‌سیت لینابیته‌وه‌، یان به‌ واتای گیرۆده‌بو‌ونی ئاره‌زووی مرؤف دیت له‌ پیناو خو‌شه‌و‌یستیدا.

٢-١-١ : پیناسه‌ی عیشق :

له‌باره‌ی پیناسه‌ی عیشقه‌وه‌، تائیتسا چه‌ندین پیناسه‌ی جو‌راو جو‌ر بۆ زاراوه‌ی عیشق کراوه، بۆ نموونه‌: (د. محه‌مه‌د عه‌بدول‌ره‌حمان) له‌ پیناسه‌ی عیشقا ده‌لئت: ((عیشق بریتییه‌ له‌ خو‌شه‌و‌یستییه‌کی بی ئه‌ندازه‌ی له‌ هه‌ژمار نه‌هاتوو، که‌ ده‌بیته‌ هو‌ی کو‌یربو‌ونی هه‌سته‌کانی عاشق به‌رامبه‌ر به‌ مه‌عشوق)) (پاوه‌ندی، ٢٠٠٤، ٦٥)، و‌اتا خو‌شه‌و‌یستییه‌کی یه‌کجار زۆرو به‌هیز ده‌بیته‌ عیشق. هه‌روه‌ها (رو‌مان رو‌لاند) له‌ گو‌شه‌نیگی رو‌حیه‌یه‌وه‌

دەروانیته ئەم چەمکەو دەلێت: ((خۆشه ویستی زمانى رۆحه)) (بابان و گلی، ۲۰۲۴، ۴۶)، چونکە عیشق لەسەر بنەمای رۆحی دروست دەبێت، عیشق ئاوێتە بوونی عەقل و سۆزو جەستەیه لە رۆحدا، عیشق بەلای (ئەفلاتوون) لە جوانیدا رەنگدەداتەو، چونکە جوانی دەبێتە سەرچاوەی دروستبوونی عیشق، وەک دەلێت: ((عیشق بریتییە لە جوانی)) (ئەلمەسیری، ۱۹۷۰، ۵۷)، لە روانگەى دەروونزانیشەو بە دیدیکی جیاواز پێناسە کراوە، کە زیاتر بە سێکسەو دەیبەستەنەو، بۆنموونە: (سێگموند فروید) عیشق تەنھا لە جەستەدا قەتیس دەکات، بە بروای ئەو: ((عیشق شتێک نییە جگە لەو جۆش و خروش و دەستکەوتنی هێزی مەیلی سێکسی، یان لیبیدۆ)) (حاجی و ئەمین، ۲۰۲۴، ۱۵۸)، فروید لایەنی رۆحی فەرامۆش دەکات و تەنھا لایەنی چێژ لەبەرچاو دەگرێت و لە گوێشەنیگای سێکسەو دەروانیته چەمکی عیشق. ھەروەھا (شۆبناھەر) یان ھەمان تێروانیی ھەیه و پێیوایە مروف لە پێناو سێکس خۆشەویستی دەکات و عاشق دەبێت، سەرچاوەی سەرەکی عیشق سێکسە، ھەر بۆیە دەلێت: ((عیشق تەنھا لە پالەنەری سێکسیدا رەگ دادەکوێ)) (شۆبناھەر، ۲۰۲۱، ۵۹)، لە روانگەى ئەدەبیاتی عێرفانیشەو، نووسەرەکان لە گوێشە نیگای جیاوازی پێناسەى عیشقیان کردووە: ((عاریفان پێیان وایە عیشق: بریتییە لە پەيوەندى نێوان مروف و خودا لە بەرزترین ئاستدا)) (نەزھەت و مزەفەرى و جەبارپور، ۱۳۹۷، ۸)، بەشێکی تری لیکۆلەرەکان بە دیدیکی تر پێناسەى دەکەن و لەو برۆایەدان: ((عیشق بالاترین پلەى ناسین و خۆشەویستییە)) (کەسنەزانی و بەرزنجی، ۲۰۲۴، ۷۶۰). لە فەرھەنگی سوڤیگەرى و لە روانگەى تەسەووفەو عیشق چەمکی جیاوازتری ھەیه، بە جۆرێک کە: نەک تەنھا زێدەرۆییە لە خۆشە ویستیدا، بەلکو لە پێناو گەیشتن بە مەعشوق سەرۆمال کردنە قوربانی و گیان فیداییە، ((لە تەسەووف عەشق، کاری عارفان و ئەولیاکانە، ئەوانەى توانای دەستبەرداربوونی ھەموو شتێکیان ھەیه لە سەرۆت و سامانەو تا مال و منال، تەنانت ناو و پێگەو کەسایەتى و دواجار گیانیشیان دەبەخشن، بۆ دەستگرتن بە زانستی خوداوە)) (کەسنەزانی و بەرزنجی، ۲۰۲۴، ۷۶۱)، منیش دەلێم عیشق: ئاوێتەبوونی رۆحی دوو مروفە لە خۆشەویستییەکی قوولدا، یان لە نێوان مروف و خوادا، یان: ھێژیکی گەورەى خۆشەویستییە بەسەر دل و رۆحدا زال دەبێت.

۱-۳- چەمکی عیشق :

عیشق پانتایەکی گەورەى لە زۆربەى کایەکان داگیرکردووەو پەيوەندیەکی بەھێزى لە ژياندا ھەیه، تا ژيان بەردەوام بێت عیشق درێژەى ھەیه، بە تەنھا پێناسەکردنی عیشق بەس نییە بۆ روونکردنەو و واتا و دەلالەتەکانی، بەلکو پێویستە بابەتە کە بخرێتە ژێر شروڤەى کى وردو قوول، بۆ دەرخیستی زیاتری بابەتە کە بۆ بەش و تەوەرەکانی تریش زەمینە خۆشکەر بێت، بە درێژایی میژوو و خۆشەویستی بۆ مانەو و مروڤایەتى بزۆینەرێکی بەھێز بوو، عیشق زانست نییە، شتێک نییە لە قوتابخانە بگوتریتەو، بەلکو ئەزموونە، چەشتن و چێژ وەرگرتن و تیدا ژيانە، لە ناخی ھەر مروڤێک ئامادەباشییە، گەرانی بە دواى نیوہى نەدۆزراوە، یاخود شتێکی ئەزەلییەو لە گەل دروستبوونی ئادەم ھاتۆتە کایەو، لەم بارەىو (عەلى شەریعەتى) دەلێت: ((ھەر مروڤێک ونبووێکی ھەیه، بۆیە مروف دەبێت بەردەوام بە دواى نیوہ ونبووێکەى تری بگەرێت و ھیلاک ببێت، تا دەگاتە پلەى کامل بوون، بۆیەش ئەم پەيوەندییە کە دروست دەبێت، پێی دەوتریت عیشق)) (خورشید، ۲۰۲۱، ۱۷)، ئادەم کە نیوہکەى تری دۆزییەو، عیشق لە گەل دۆزینەو و ھەوا سەرھەلەدات و ھەنگاو بە ھەنگاو پەرە دەسینێت، ((چونکە

❁ ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بيدل)، أنموذجا ❁

عشق ئاوى ژيانە، ژيان بەبێ عیشقیکی پاکژ وهک باریکی گران وایه، ئاخەر عیشق کرۆکی ژیانەو شتیکی دیکه نییه، له عیشق گرنکتر بیت)) (حهسهن، ۲۰۱۷، ۲۷۲). عیشق جوولەى رۆچی مرۆفەکانه به جۆرێک زهنگێکی هۆشیارکهرهوهیه، بهستنی په یوهندییه کی رۆچی بههێزه له نیوان مرۆف و خوا، یان له نیوان دوو مرۆف، عیشق به زۆر چه مک و باسی جۆراوجۆر وێنا کراوه، هه ندیک به پێویستی دهزانن و هه ندیکیش به زیادى دهزانن، چونکه ملکه چ بوونه له پێناو گه یشتن به مه عشوق، مردن و توانه وهیه بۆ مه عشوق، ئاوێته بوونی رۆچی عاشقه له مه عشوق، که یه کده گرن ئیتر ده که ونه دۆخیک که پره له شهیدایی و تامه زروپی و حه زو ویست و ئاره زووی سووتان و چێژ، لای (مه ولانای رۆمی) عیشق ئاگره و ئاگر به ریا ده کات، به م شیویه له مه ودوا رینگه ی عیشق له قسه ی مه ولاناوه ده ستێ ده کات، که پێی وایه جۆششی عیشقه و مه ستیه کی مه عنه ویه به عیشقی ئه زه لی، وهک ده لێت:

اتش عشق است کاندړ نی افتاد
(فهیزی، ۲۰۲۳، ۱۳۷ل)

ئاگری عیشقه که کهوتوته نیو نه ی
(فهیزی، ۲۰۲۳، ۱۳۶ل)

لێره دا مه به ستی مه ولاناو زۆرێک له عارفه گه وره کان ئه وهیه که : مه ی ماددی نییه، ئه وه ی له میوه درووست ده کریت، به لکو مه ی خوایه سالیک به هۆیه وه مه ست ده بیت بۆ عیشقی خوا. (د. محهمه د تاتانی) له باره ی ئاگری عیشقه وه ده لێت: ((ئهم ئاگره ی ئیقلمی عیشق به ته واوی پێچه وانه ی ئه و ئاگره یه له دنیا داو لای مرۆف هه یه ئاگری دنیا سووتینه ره و مرۆف له ناو ده بات و ده ی فه وتینیت، که چی ئاگری عیشق نه ک هه ر سووتینه ر نییه و عاشق نا سووتین، به لکو کیان و بوونی ره سه نی عاشق ده پارێزیت و له تیا چوون رزگاری ده کات)) (تاتانی، ۲۰۰۸، ۹۲)، که واته ئاگری عیشق و مه حه به ت ئاگریکه به رده بیته دل و گیان تین و شه وقی پێ ده به خشیت، له بێئاگایی خه به ری ده کاته وه، لێره دا ئهم ئاگری عیشقه ئاگریکی ماددی نییه، ئاگریکه گه رمیه که ی وزه به خشه و رووناکیه که ی جوانیه، له روانگه ی شاعیران و نووسه ران ئاگری عیشق چه مکێکی ئیستاتیکی و چێژبه خشی وه رگرتووه، ده روونی مرۆف پێویستی به گه رمیه کی پر وزه هه یه، بۆ نموونه (مه حوی) ده لێت :

عیشق ئاگریکه به ربووه هه ر که س ده یکا به که س
ئه گه ر پۆژه ره ش وهک شه وه بێ بوو به شه و چراخ (موده ریس، ۲۰۰۳، ۱۷۱)

(وه فایی) له باره ی ئاگری عیشقه وه ده لێت:
ئاگری عیشقت له رۆحم به ربووه سه رتا قه ده م
وهک نه یستان هه ر ده سو تیم مات و خامۆش و بێ سه دا (قه ره داغی و نه جاری، ۱۳۸۹، ۳۴)

واتا (عیشق له کونجیکدا سه ر ده رده کات و گه شه ده کات و خۆی ده لکینیت به رۆچی مرۆف، هه تا به هه موو جه سته ی هه ل ده گه ریت، تا له گه ل مه عشوق ده گاته پله ی یه کگرتن، له عیشقدا یه ک کۆیه ک ده کاته یه ک نه ک دوو، له عیشقی حه قیقی و قوولدا دوا لیزم بزر ده بیت، بیرکاری له بیر ده کریت و نا په یوه ست ده کریت، له عیشقی قوولدا دوو که س چیتر دوو که س نین، ده بنه یه ک وهک یه ک) (شوانی، ۲۰۰۹، ۱۶)، عیشق له خۆشه ویستیدا ملکه چی و مردنه

، له سۆزو شهیدای سووتانه، بۆ دنیای جاویدانی گهشتیکی ئەبه‌دییە، عیشق شتیکی سانا نییە، حزێک نییە بۆ قاشیک میوه‌ی شیرین، عیشق بریتییه له :داگیرکردنی رۆح، عیشق به یه‌ک نه‌گه‌یشتنه‌و له‌پێناو مه‌عشوق وه‌فاو فیداکارییه.

ئه‌گه‌رچی عیشق هیلاککه‌ری رۆحی مرۆفه، بێدارکه‌ره‌وه‌ی موریدانه، بۆ ئۆقره‌ییە، بۆیه‌ کارێکی سه‌خت و دژواره، خۆ نه‌ویستی و جه‌نگیکی نه‌براه‌ویه، پێویسته به‌رده‌وام بۆ گه‌یشتن به مه‌عشوق له‌پێناوی بجه‌نگیت، بۆیه عاشق هه‌میشه وێڵ و سه‌رگه‌ردانه، به‌ دوا‌ی ئه‌و جیهانه په‌نه‌انییه‌ی که‌ خۆی به‌ دوا‌یدا ده‌گه‌ریت، هه‌موو ئه‌م رێگایانه‌ی که‌ بری، ئیدی له‌ رووخساری ره‌نگ ده‌داته‌وه، له‌ زمان و گه‌فتوگۆیدا هه‌ستی بۆ ده‌کریت و له‌ چاوانیدا ده‌بینریت، ((له‌ روانگه‌ی (سه‌عدی) رۆژان و ده‌ورانی عیشق باشترین ده‌ورانی ئاده‌میه، رۆژی عاشق نابێته شه‌و عیشق سه‌ره‌تای هه‌یه‌و کۆتایی نییە، تاکه‌ که‌سێک زمانی عیشق نه‌زانی به‌ ره‌مزو رازی عیشق ئاشنا نابێت ئه‌و ته‌رزه‌ عاشقییه‌ چ مه‌جازی بێت یان عیرفانی)) (عه‌بدوللا، ٢٠٢٠، ٢٥٧).

٢-١ : عیشق و جوانی :

عیشق و جوانی دوو دیوی یه‌ک دراون، هه‌مان نرخ و به‌هایان هه‌یه، چونکه‌ جوانی له‌ کۆ بێت عیشق له‌وێ سه‌ر هه‌لده‌دات، جوانی کرۆکی عیشقه‌و له‌ بنیاتنایی په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستی بنه‌مایه‌کی گرینگیشه، چونکه‌ رۆڵ و کاریگه‌ری گه‌وره‌ی هه‌یه، سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی جوانیش بۆ خودا ده‌گه‌ریته‌وه، به‌و پێیه‌ی یه‌کێکه‌ له‌ نه‌وه‌ت و نۆ ناوه‌کانی خودا، له‌ قورئانی پیرۆزیش ئاماژه‌ی پێکه‌ردوه، (فله‌ الاسماء الحسنی) (سوره‌تی الاسراء، ئایه‌تی ١١٠)، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) دا هاتوه‌: (ان الله جميل و يحب الجمال) (ئه‌لحه‌سینان، ٢٠١٠، ٣١)، جوانی خوا له‌ بوون و ناوو سیفه‌ت و کرده‌وه‌کانی ره‌نگیداوه‌ته‌وه، هه‌ر بۆیه هه‌موو جوانیه‌کانی خالق و مه‌خلوق به‌ زه‌قی له‌ ناو ئه‌ده‌بیاتدا ره‌نگیناوه‌ته‌وه، به‌شێک له‌ فه‌یله‌سووف و لیکۆله‌ران عیشق به‌ جوانی ده‌به‌ستنه‌وه، (له‌ ئاکامی عیشقی خودا بۆ جوانی خۆی هاته‌کایه‌وه، گه‌ردوون ده‌بێته‌ ئاوێنه‌یه‌ک بۆ پیشاندانی جه‌مالی خوا، ئه‌مه‌ش خودا سه‌رسامی ئاوێنه‌که‌ی ده‌بێت، گه‌ردوونیش هه‌رده‌م رووی له‌ جوانی خودایه، چونکه‌ خودای گه‌وره به‌ جوانترین شیوه گه‌ردونی خۆلقاندوه، ئه‌و جوانیه‌ش کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر عاشق هه‌یه، هه‌ر بۆیه‌ش عاشق شه‌یدای ئه‌م جوانیه‌ ده‌بێت، بۆیه هه‌ر جووله‌یه‌ک له‌ بووندا به‌ ئامانجی گه‌یشتنه‌ به‌ جوانی مه‌عشوق) (حه‌سین، ٢٠١٨، ١٢١)، جوانی سه‌رچاوه‌ی دروستبوونی عیشقه، خۆی وه‌ک ره‌گه‌زێکی سه‌ره‌کی به‌سه‌ر عیشق زāl ده‌کات، سه‌باره‌ت به‌ عیشق و جوانی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروستبوونی گه‌ردوون جوانی پێش عیشق هاتوه‌ته‌ کایه‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش مرۆف هه‌میشه به‌ دوا‌ی جوانی وێڵه، چونکه‌ جوانی گه‌نجینه‌یه‌کی به‌ نرخێ شاراوه‌یه، جوانیش چێژ و خۆشه‌ویستی ده‌به‌خشیت، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات مرۆف له‌ جوانی قوولبێته‌وه، به‌ پامان و تێفکرینیکی لۆژیکی درک به‌ جوانی ره‌ها ده‌کات و ئیتر به‌و هه‌موو جوانی و داهێنانه ده‌که‌وێته‌ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هێزی خۆشه‌ویستی و هه‌وڵی گه‌یشتن به‌ حه‌قیقه‌تی جوانی ده‌دات. (حاجی و زه‌ند، ٢٠٢٤، ١٦٧)، ئه‌گه‌ر به‌ وردی سه‌رنج به‌دین له‌ ئه‌فراندنی گه‌ردوون به‌و هه‌موو جوانیه‌، ((جوانی خوا له‌و دیو په‌رده‌وه نییە، له‌ هه‌موو گه‌ردووندا له‌ شیوه‌ی هه‌موو جوانیه‌ کدا خۆی پیشان ده‌دات، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ بۆ یه‌کێتی بوون)) (حه‌سه‌ن، ٢٠١٧، ١٩٠)، هه‌روه‌ها (خودا بزویته‌ری یه‌که‌مه‌و جیهان ده‌ جوولینیت، به‌لام له‌ فه‌لسه‌فه‌ی مه‌سیحیه‌تدا خوداوه‌ند عیشقیکی داهێنه‌رو هه‌لپێژێکی وشک نه‌بووی خۆشه‌ویستییه) (موقه‌ده‌سی، ٢٠٠٨،

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بيدل)، أنموذجا

٤٥)، بهيى هەردوو فەلسەفەى یۆنانی و مەسیحی داھینەرۆ بزوتنەرى جیھان بۆ خوداو سەرچاوەى خۆشەویستی دەگەریتەو، جوانیش بەھۆى عیشقى داھینەرانە ھاتۆتە کایەو، ھەر لەبارەى ئایدیالیستەکان لەسەر ووی ھەموویان: (ئەفلاتوون و ھیگل) جوانی بۆ بوونیکی مۆتلەق، یان ئایدیایەکی مۆتلەق دەگیرنەو، کە لە سەر ووی بیرکردنەوێ ئادەمیزاد دەووستیت، ئەو ھەش بۆ بالادەستی و داھینەرى گەردوون دەگەریتەو، وەک لەم ئایەتەدا ھاتوو: (اللہ بديع السماوات والارض) (سورەتى البقرە، ئایەتى ١٧٧) واتە: خۆای گەورە داھینەرى ئاسمانەکان و زەویە، ھەر بۆ ھەش فەلسەفەى جوانی وەک چەمکی داھینان خۆی دەنوینیت. (میرۆ دەلی، ١٩٧٩، ١٤٦) گریڤانی عیشق بە مەسەلەى جوانی شتیکی حاشا ھەلنەگرە لە بەدیھاتنى سەیرۆ سەمەرەترین رووداوی رۆجی مۆڤ، ھەر لەبارەى دیاردەى جوانی لە یۆنانیش لەلایەن فەیلەسوفەکانەو بەسێ لێوہ کراو، زانستی فەلسەفەش کە کۆنترین زانستەو لەلایەن مۆڤ دۆزراوہتەو، ئاماژەى بە (علم الجمال) کردو، فەلسەفەى جوانی ئەفلاتوون بە بنەمایەکی بنەرەتى و سەرەکی عیشقى دادەنیت و پێى وایە جوانی رەنگدانەوێ عیشقە، وەک لەیەکی لە گەفتوگۆکانیدا دەلێت: (جوانی عیللەت نییە، بەلکو مەعلولە، واتە جوانی نەتیجەو بەرھەمی عیشقەو پێیوایە کە جوانی لە ھەردوو جۆرى عیشق، واتا عیشقى ھەرزەکارى و عیشقى راستى و حەقیقى بەدى نای؛ بەلکو تەنیا مەعشوقەى کە جوانە، کە بتوانی ئیمە ھانبدات بە شیوہیەکی زۆرجوان خۆشمان بوو. (راوہندی، ٢٠٠٤، ١٢٩)، سەرچاوەیێکی تری جوانی کە سروشتە، ئەویش بۆ سەرچاوە بنەرەتیە کەى کە خودایە دەگەریتەو، جوانی سروشت سەرسورھینەرە، لە داھینانەکانی خودایە، چونکە: ((مۆڤ یە کەمجار لەناو سروشتدا جوانی ناسیو و ھۆی جوولاندنی ھەستەکانی بوو، بۆیە دەبینین سروشت بۆتە سەرچاوەیەکی سەرەکی بەرھەمھێنانی بابەتی ھونەر و ئەدەب)) (ئەحمەد، ٢٠١٤، ٢٣)، ھەر لەدیرزەمانیشەو مۆڤ بەسروشت و دیمەنە جوان و سەرنج راکیشەکانی سەرسام بوو، وزەو ئارامی بە رۆجی مۆڤ بەخشیو و پانتایەکی فراوانی لە رووبەرى ئەدەب داگیر کردو، یەکیکی تر لە سەرچاوەکانی جوانی، بریتیە لە: خۆلقاندنی مۆڤ کە خۆای گەورە مۆڤی بە جوانترین شیوہ دروست کردو، وەک لەم ئایەتە پیرۆزەدا ھاتوو: (ولقد خلقنا الانسان في احسن تقويم) (سورەتى التین، ئایەتى ٤) واتە: ((ئیمە ئینسانمان بەجوانترین شیوہو ریکو پیکترین شیوازدا درووست کردو و لەھەموو روویە کەو)) (موحەمەدئەمین، ٢٠٠٨، ٥٩٧) ئەمە بەلگەى کە حاشا ھەلنەگرە بۆ ئەوانەى کە بۆچوونیان وابوو، مۆڤ سەرھەتا شیوہیەکی ناشرین و نارێکی ھەبوو، بەیى ئەم بەلگەى بێت، پێم وایە بیردۆزى پەرەسەندنی داروین سەبارەت بە مۆڤ بنەمایەکی زانستی ئەوتۆی نییە. جوانی مۆڤ کاریگەرى گەورەى لەسەر پڕۆزەى عیشق ھەیە، رۆلی لە بەھێزکردنی پەيوەندى سۆزداری ھەیە، (لە روانگەى (غەزالی)یەو لە مانای جوانیدا تەنیا لە شتە دەرەکییەکاندا دەبینی، چونکە لەبازنەى خەبال ولات و شتە ھەستکراوکان زیندانی بوو، تەنیا لەرێکوپێکی قەدوبالۆ و پوخسارو ئەو شتەى کە نیشانەدرى رووی دەرەوێ جوانی مۆڤ دەبینیت، چونکە زۆرینەى مەسەلەى جوانی لای خەلک ئەو جوانییە کە دەدیتى و زۆرەى نیگاکەیان لە شکلی دەرەو و پەیکەر و لەشى مۆڤ کورتبۆتەو)) (راوہندی، ٢٠٠٤، ١٤٠)، ئەمەش بەلگەى کە حاشا ھەلنەگرە، کە جوانی جەستە رۆلیکی گرنگی لە درووستبوونی عیشق ھەیە، نالی لە شیعری: (عیشقت کە عیشقى مەجازی ی) بە ئاشکرا بەسەر جوانی جەستەى ئافرەتدا ھەلنەدات.

٣-١: جۆرەکانی عیشق:

جۆره کانی عیشق بۆ کرۆکی لیکۆلینه وه که مان داده نریت، بۆیه لیره دا هه ول ددهین به وردو
قوولی باسی جۆره کانی عیشق بکهین، به تایبه تی (عیشقی مه جازی و عیشقی حه قیقی).

١-٣-١ : عیشقی مه جازی :

ئهم جۆره عیشقه مه به ستمان عیشقی زهمینییه، ئەفین و دلدارى له نێوان ههر دوو
ره گهزی نێرو م، یان کچ و کور دروست ده بێت، په یوه ندى خۆشه و یستی رۆحی نێوان ههردوو
ره گهزی (نێرو م) ده گرته وه، یان ئاوێته بوونی رۆحی عاشق له گه ل مه عشوق به
خۆشه و یستییه کی ب سنوور بۆ یه کتر، ((عیشقی مه جازی مه به ست لی عه شقیکه بۆ غهیری
خودا بێت)) (که سنه زانی و به رزنجی، ٧٦٢، ٢٠٢٤)، ئه گه رچی کۆمه لێک لیکۆله ر کۆکن له سه ر
ئهو ی مرۆف سه ره تا گیرۆده ی عیشقی زهمینی جوانی یار ده بێت، به لām دواتر ئهم عیشقه
ده بێته پردیک بۆ په رینه وه به ره و عیشقی حه قیقی، ههر له باره ی عیشقی مه جازی یه کیکی وه کو
(ئین عه ره بی) ((به بی سی و دوو له په رتووی "ته رجه مه ی ئه شواقدا" مه عشوقه که ی مییه. له
پیشه کی کتیی ناوبراودا (سامی عه لی) ده نووسی: عیشق له جوانی سه ره له ده دا که له ژندا
قه واره وه رده گریت)) (مه لا، ٢٠١٣، ٤٦) ئه گه رچی (د. ئه حمه دی مه لا) له تیزه کهیدا بی شک
وگومان جه خت ده کاته وه له سه ر ئهو ی مه عشوق لای (ئین عه ره بی) مییه و ده یه ویت
له رێگه ی ئهم به لگه یه وه کۆده کانی مه عشوق لای (مه حوی) پی ساخبکاته وه، به لām
(عبدولرحمن المصطاوی) له په رتووی دیوانی "ترجمان الاشواق" ده لیت: (ژنی پاکیزه یی کردووه
به هیمای عیشقی ئیلاهی له شیعه کهیدا ئاماژه به وه ی ئیلاهی و وه ی رۆحی و بۆنه
ئیلاهییه کان ده کات به گوێره ی میتۆده سۆفیگه ریه که ی) (المصطاوی، ٢٠٠٥، ١٥)، به لām به
تێروانی خۆم ئافره ت سه رچاوه ی عیشقی مه جازه، لای شاعیرانی ش ته نانه ت ئه گه ر به
شیوه ی ره مزیش بێت بۆ مه به سستی تر، یان عیشقی حه قیقی، به لām بۆ عیشقی زهمینی ئافره ت
بناغه یه و کرۆکی عیشقی مه جازییه، به گشتی نێر عاشقه و م عشوقه، له عیشقی زهمینیدا
عاشق ده که ویته خۆشه و یستییه کی قوول و به ئازارو گریان وه به دوای مه عشوق راده کات،
مه عشوقیش به نازو غه مزه وه خۆی به دوور ده گریت و پله و راده ی عاشق هه ل ده سه نگینیت،
دوو رکه و تنه وه که ئه به دی نییه و ته نها نازکردن و زانیی راده ی عیشقی عاشقه، ههر که دلنیاش
بۆوه له راست گوێ و راستی و دروستی عیشقه که ئینجا دلی نه رم ده بێت و ئاماده ی خۆی
ده رده بریت، به رازی بوون به عیشقه که وه سل و به یه کگه یشتن یه ک بوون به دی دیت،
مه عشوق به پیاوه تی و وه فاداری و گیانفیدایی عاشق سه رسام ده بێت، به مه ش پیویستی
مه عشوق به عیشقی عاشق زۆر زیاترو قوولتر ده بێت، شه وق و تاسه ی عاشقی بۆ جه مالی
مه عشوق گه لیک توندترو زیاتر ده بێت. (راوه ندی، ٢٠٠٤، ١١٨)، هه ندیکجار لیکۆله ران به
خۆشه و یستی سیکسی، یان جه سته یی له قه له می ده دن، له ئه نجامی شه هوه ت و هه وه سبازی
له پالنه ری سیکسی هه زو گه یشتی مرۆف بۆ غه ریزه ی سیکسی و چیژ وه رگرتن لی، له
خۆشه و یستی ئیمه، یان خۆشه و یستی (جنسه) و اتا: نێر بۆ م، یان م بۆ نێر، ئه مه ش
خۆشه و یستییه کی مه جازییه، و اتا رواله تییه، مانه وه ی که مه و زوو گوزه ر ده کاو ده رواو تیده به ری.
(عه بدولفه تاح، ٢٠١٨، ٢٨٩)، لیره دا جوانی بناغه ی دروستبوونی عیشقی مه جازییه و کاریگه ری
له دروستبوونی په یوه ندی خۆشه و یستی له نێوان ره گهزی نێرو میدا هه یه، عیشقی مه جازی
به هو ی جوانیه ک سه ره له ده دا ئه ویش جوانی جه سته و به ژن وبالا یه، سه رنجی عاشق به لای
خۆی را ده کیشیت، ههر له سه ر ئهم بۆچوونه (د. ئیبراهیم ئه حمه د شوان) له باسی عیشقی
مه جازی و حه قیقی لای (ئه حمه دی خانی) به پی به ییتیکی خانی عیشقی مرۆفی به دوو جۆر

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بيدل)، أنموذجا

داناوه: يه كهه: عيشقى جهستهي مروڤ به تالاهو پووچه، چونكه پيوايه جوانى كاتيهو هه ميشه ي نيهو نامينيت، دووهم: عيشقى حقيقي راسته قينهيهو نه به ديهه، چونكه له ناو ناچيت و دهى نيته وه، نهوى تر لاي بوشه و چيژيكي حقيقي نيهو كاتيهه، (شوان، ٢٠٢١، ١٣٥) لهه بارهيه وه (خاني) ده ليت:

هون راغيي حوسني لايه زالن هون تانيي قالي به تالن (ئوسمان، ١٩٩٠،

٨٠ ل)

بينين كه سه رچاوه كه ي چاوه، له دروستبووني عيشقى مه جازى روليكي كاريگه ري ههيه، چونكه له ريگه ي بينين عاشق به جوانى دلبر شهيداو سه رسام ده بيت و هو كاري به ريه ككه وتنه، كه مه عشوقيش غياب ده بيت، روچ به دواي ده گه ريت و دهيه ويت لي نيك بيته وه، هه ر كاتيش ئاره زووي جهسته ي به هيز بوو، بير له وه كه سه ده كاته وه. (www.hindaw.org)) ، مه عشوق هه موو هه وليكي چر ده كاته وه، كه ته واوي بيرو هووش و ژياني عاشق داگر ده كات، عيشقى مه جازى دوو جوړه، ليره دا به كورتي و پوختي باسيان ده كه ين و روونيان ده كه بيه وه

١-٣-١-١: عيشقى مه جازى نا مه عقوول: ئهه جوړه عيشقه يه كه عاشق به ته واوي گيروده ي مه عشوق بووه وه موو هه وليكي بو نه وه يه پي بگات، به مه به ستى خو به تالكردي چيژو له ززه تي سيكسييه، ئهه مجوره ئه ندیشه وه خه يالي عاشق ده شيونيت و به ته واوي بيرو هزري داگر ده كات، عاشق به توندى به جوانى جهسته و نازو مه كرى مه عشوق په يوه ست ده بيت، شاعيرانيش له مجوره عيشقه دا به شيوازو ته كنيكي هونه ري به رز ستايشي ئه ندامه كاني جهسته ي ئافره ت ده كه ن، ئه ندامه كانيش به زوري ئه مانه ن: وهك به ژن و بالاو چاوي جوان و ليوو كولم و په رچهم و مه مك و سمت و ... ((ئهم عيشقه تي كه له يه كه له خو شه ويستي و چيژو خو شي جهسته ي و سيكسي، لهه عيشقه دا پياو شهيدا ي ئافره ت ده بيت لهه رووه وه ي ميينه يه و چيژو خو شي پي ده به خشيت.)) (تاتاني، ٢٠٢٣، ٢٥)، ئهه مجوره ي عيشق زياتر له سه ر هه زو چيژي شه هواي ره گ داده كو تيت، بو گه يشتن به مه رامه سيكسييه كان هه ول ده دات ((سه رچاوه ي به ديهاتني ئهه مجوره عيشقه هه واو هه وه س و خو په رستي مروڤه كانه و زوريه ي خه لكيش گيروده ي ئهه مجوره عيشقه ن. ئهه مجوره عيشقه ئه ندیشه وه فيكر له مروڤ ده ستيني و ده بيته له مه ر له سه ر ريگه ي عيشقى حقيقي)) (پاوه ندي، ٢٠٠٤، ١١٨)، عاشق ليره ته نها له بيرى چيژو خو شي و رابواردن به هه زو ئاره زوو بو جوانى جهسته و سيكس سه رقاله، ئهه مه ش ده بيته كو سپ و گرفت له به رده م عيشقى حقيقي، (شكوريه ره سول) لهه بارهيه وه ده ليت: شيعري دلداري نهو شيعره يه به هه ست وسوز دهرده بردي، كه پياو به ئافره ت بهه ستيتيه وه، ويته ي خو شه ويستي پياو وه سف و جوانى روخساري ئافره ت پيشان ده دات، خو شه ويستيش نهو سوزيه كه گيروده ي پياويك به ئافره تيكي ده كريت، پي يه كتر ناتوان هه لبيكه ن و بژين، شاعيرانى كورديش به هه ستيني به رز وه سفى جوانى ئافره ت و ئه ندامه سه رنجراكي شه كان ده كه ن نهو كاتانه ي به ئاشكرا دلداريان كرده وه، رايان بواردووه، زياتر يش بو مه به ستى دامر كاندن وه ي ئاره زووه كاني مروڤه، شاعيرانى كلاسيكي كورد له بابته ي عيشق و دلداري دريغيان نه كرده وه به سوزو ئه ندیشه ي داهينه رانه يان، به هه ستيني قوولي جوان كه وتوونه ته وه سفى جوانى ئافره ت و ئه ندامه سه رنجراكي شه كانى و زورجاريش له سنورى ئايين و كولتور لايانداوه. (ره سول، ١٩٨٩، ٤١)، نالي يه كي كه لهو شاعيرانه ي كه به ئاشكرا له قه سيده ي مه ستوره ئهه ويانه مان پيشان ده دات و ده ليت:

یاخود وهك خوی شاهیده، با وه صفی وهها بی: سیمین مه مکیکی هه كه تازه هه لی
دابێ

یا تازه هه نارێکی كه ناری گوئی مابێ
بۆ ته جره به تا له زه ته شیرینی ئه دا بی
(موده پرپس، ۱۳۸۹، ل ۶۲۳)

۱-۳-۲: عیشقی مه جازی مه عقوول: له م جوړه عیشقه په یوه ندی خو شه ویستی
نیوان عاشق و مه عشوق به شیوه یه کی پاک پیشانده دات، له سهر بنه مای رهو شته رزی و
وه فاداری و هه موو به هایه کی جوانی مروی، عاشق سنووره کانی کلتوو رو ئایین و رهو شت
نابه زینیت، هه رچه ند به خو شه ویستی کی قوول گیروده ی مه عشوق ده بیت، به لام هیچ نیه تیکی
خرابی نیه، جگه له عیشقیکی راستگو یانه، ئه مجوره عیشقه زانایان پیا نوایه پردیکه، بۆ
په پینه وه بۆ عیشقی حه قیقی و زه مینه خو ش ده کات عاشق ریگه ی بگوریت بۆ عیشقیکی بالاتر،
وه کو په یزه یه ک هه نگو و هه نگو له حه قیقه ته ئه به دی نزیك ببیته وه، ((خو شه ویستی مه جازی
پیش مه رچی خو شه ویستی حه قیقیه)) (عه بدولفه تاح، ۲۰۱۸، ۲۸۸)، مرو ف سهر تا كه
ده كه ویته داوی عیشق، به لام له کوتاییدا هیچ به ده ست ناهینیت و پی ناگات، ئیتر به داوی
عیشقیکی راسته قینه دا ده گهریت، چونكه عیشقی مه جازی تام و چیره كه ی کاتییه و نامینیت،
به لام حه قیقی ئه به دییه و تا کوتای ده مینیته وه، ((عیشقی مه جازی مه عقوول كه بریتیه
له مه حبه ت و خو شه ویستییه کی یه کجار زورو مه یل و ویستیکی گرینگ به هه بوونی كه مال و
جه مال و خیرومه ندیه کی پایه به رزی وهك، ئه خلاق به رز مرو ف دوستی)) (پاوه ندی، ۲۰۰۴،
۱۱۸)، ئه م عیشقه له نیوان ره گه زی (نیرومی) په یدا ده بیت، بۆ نمونه: عیشقی پیاو بۆ
ژنه كه ی، یان خو شه ویستی ژن بۆ پیاو كه ی، ئه م عیشقه به جوانی ماددی و پالنه ری چیر
په یوه ست نیه، بۆیه سو فیه کان هه ولده دن ئه م عیشقه به رهو حه قیقی به بن، (زورجار
هه ستی خو شه ویستی زورمان لا دروست ده بیت، ئه وا ئه و ئافره ته به رز ده كه ینه وه بۆ پله یه کی
بالو پاکی و جوړه پیروزییه ک ده دین به جوانیه كه ی، ئه م جوانیانه ده به یه ئاستیکی رو چی و
به رزی كه غه ریزه له به رامبه ریدا نامینیت، پاشه كشه ده کات و لاواز ده بیت، بۆیه ش جوانی
جه سته له بهر چاو ناگیریت، زیاتر خو ی له جوانی رو حیدا ده نوینیت) (موسا، ۱۹۴۶، ۶)،
ئه مه ش کاتیک مرو ف ده كه ویته دو خیک كه عیشقی قوول و پاکی هه یه، زیاتر
په یوه ندیه كه ی له سهر بنه مای رو چی ده بیت و سه رنجی لای جه سته و چیرتی سیکی دوور
ده كه ویته وه، زیاتر له لایه نی رو چی نزیك ده بیته وه له سهر بنه مایه کی جوان و پیرو، بۆیه له
عیشقی رو چی راسته قینه مرو ف له لایه نی غه ریزه دوور ده كه ویته وه به رهو لایه نی مرو ی و به ها
به ها لاکان هه نگو ده نیت. (تاتانی، ۲۰۲۳، ۳۰)، له سهر ئه م بنه مایه جوانه مرو یه، عاریفان
له سهر ئه وه پیا ده گرن، ((عیشقی مه جازی پردیکه بۆ گه یشتن به عیشقی حه قیقی)) (شوان،
۲۰۲۱، ۱۳۴)، ئه م عیشقه هه لگری هه موو به هایه کی جوانی مرو ف دوستیه و ریزو شکو
كه سایه ته مرو ف له بهر چاو ده گرت، ئه و عیشقه بۆته جی ستایش و له ده ره وه ی باسی
شه هوه ت دانراوه، ته نها عیشقی ئیلاهی نیه، به لکو عیشقی مرو ف بۆ مرو فیش له هه ندی
جو ریدا، شتیکی پاک و شه ریفه و له ده ره وه ی باسی شه هوه ته وه ناسینراوه، دیاره به شیک له
شاعیرانی سو فی و عاریف به ریگه ی عه شقی مه جازی گو زه ریان کردووه، به نمونه: (حه لاج و
رابیعه ی عه ده وه ی خواجه عه بدوللای ئه نساری و حافزو مه ولانای رو می و مه لای جزیری
و ئه حمه دی خانی و نالی...) دیاره نمونه ی زیندووی ئه مجوره عیشقه ش خو ی له سه رکیشی و

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بيدل)، أنموذجا

قوربانيدان و گيان فيدايى دهبييتتهوه، (شيرن و فرهاد)، (لهيلاو مهجنوون)، (مهم وزين)... به زهقى لهناو ئهدهي كوردى رهنغيانداوهتهوهو بوونهته كه رهستهيه كي به كه لك و ئيستاتيكي بو دهوله مه نكردنى ئهدهي كوردى، عيشقى مه جازى به سهر دل و دهر وون كاريگهري ههيه، يرو هزرى مروف كونترول دهكات، به تايبهتي عاشق كه زور به قوولى له پيناو گه يشتن به مه عشوق شهيدا دهبيت، به ههويه وه هه موو پلهو پايه وه كه سايه تي له دهست دهكات، بو نمونه: (شيخي سه نعان) كه گيرودهي كچي گاور دهبيت و ده كه ويته خو شه ويستيه كي قوول و زور به توندى سهر سامي كچي گاور دهبيت، بو جواني مه عشوق ده تويته وه، (زوله خا) زور به توندى عاشقى پيغه مبه ر (يوسف) دهبيت، كه جوانيه كي له راده به دهري هه بوو، زوله خا به هوي ئه م عيشقه هه موو سهر ووت و سامان و پلهو پايه وه كه سايه تي له پيناو گه يشتن به مه عشوقه كه ي له دهستدا، له ناو خه لك شهر مه زار بوو، خو شه ويستيه كه ي بو مه رمي سيكي بوو، به لام كاتيكي به مه عشوقه كه ي دهكات و گه نچ دهبيتته وهو عيشقه كه ي گوراني به سهر داديت وعيشقى حقيقي ده كه ويته سهر، له عيشقى زه ميني به رهو عيشقى حقيقي به رزده بيتته وه، بويه ش زانايان و عاريفان كوكن له سهر ئه وه ي بلين: (المجاز قنطرة الحقيقة)، له كوتاييدا مه جاز دهبيتته پرديكي بو گه يشتن به عيشقى حقيقي، (ئين سينا) ش يه كه م كه س بوو ئاماژه ي به و بابه ته داوه، كه مه جاز ده كريت بيتته پرديكي و ريگيه ك بو په رينه وه به رهو عيشقى حقيقي. (www.islam quest.com)، بو نمونه ي عيشقى مه جازي، نالي ده ليت:

عيشقت كه مه جازي بي خواهيش مه كه كه ئيلا كچ
شيرين كچ و لهيلا كچ و سه لما كچ و عه زرا كچ (موده ريس، ١٣٨٩،

(١٦٢)

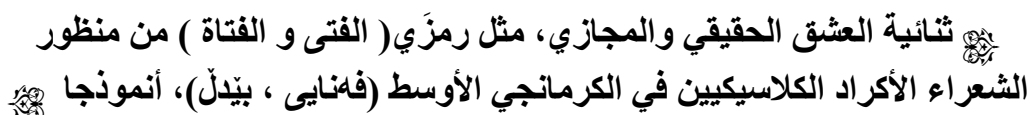
وه فاييش ده ليت: ليوه كه ي ئالت ده لين عاشق له سوتان به رده دا
زه ريه كه نوره به لي ئاگر له ئينسان به رده دات (قه رده اغي
ونه جاري ١٣٨٩، ٣١)

١-٣-٢: عيشقى حقيقي:

عيشقى حقيقي: له نيوان مروف وخوا به ستنى په يوه ندى خو شه ويستيه، خو شه ويستي خواي گه وريه چيژيكيه ده رزيته ناو دلي دلد ارانه وه، ((ئو عيشقه يه كه مروف حهزو خو شه ويستيكي زوري ههيه بو خوا مه عشوق له م عيشقه دا خودا وه نده و ئه م من عيشقه به رزترين و باشتري پله ي كه ماله بو مروف)) (په وه ندى، ٢٠٠٤، ١١٨) چونكه خوي داهي نهرى گه ردوونه و سهر چاوه ي هه موو جواني و نازو نيعمه تيكيه، مروفيش هيچ شتيكي تر ره و نابينيت، لهو بالتر عاشقى بي، دياره ئه م عيشقه ش له وه وه سهر چاوه ي گرتووه كه: خوا به نده كاني خوي خوش ده ويت، وه ك له م ئايه ته پيروزه دا ده رده كه ويت و ده فهرمو ويت: ((قل إن كنتم تحبون الله فاتبعوني يحبكم الله) (سوره تي العمران، ئايه تي ٣١)، ئه وه ي شوين خواي گه وره بكه ويت، خواي گه وره ش ئه و كه سه ي خوش ده ويت، ئاشكرايه له بنه رته دا په گوريشه ي ئه م عيشقه دياره بو خواي گه وره ده گه رتيته وه، وه ك پيغه مبه ر (د.خ) ده فهرمو ويت: ((قلب المؤمن عرش الرحمن)) (المجلسي، ١٩٨٣، ٣٩) واتا: (دلي مروفي موسلمان شوي خودايه)، (به يي ئه م بنه مايه ش بي، دلي مروف ده بي به عيشقى حقيقي پر بكري، چونكه به هوي خو شه ويستي يادي خودا نوري خودا ده رزيته دل و به م نوره ش دل ئارام ده بيت، له باره ي خو شه ويستي خوا، (ئيره يم ئه حمه د شوان) ده ليت: ((ئه م خو شه ويستيه به ريگه ي نووري خواي ده په رتيته وه دلي ريواره وه، يا خود به هوي ئه فيني مه جازي جا ئه گه ر به ريگه ي دووه بوو، پيوسته دلد ار

كې بكاو سنوورى خوا نه به زینى و بیر له كانگای راسته قینه ی جوانی بکاته وه که خوايه)) (شوان، ٢٠٢١، ٧٩)، روناکی له ئه ده بیاتی عیرفانی به واتای جوانی دیت، ده رکه وتی جوانی خوايه، (چه مکی پروناکی یه کیکه له ناوه کانی خودای گه و ره نیشانه ی ده رکه وتی خودایه له ناوی (ئه لزا هر) واته ده رکه وتی حه قیقه ت بوونی حه قیقه ت له دلی عارف و پروناکیه و نه بوونی تاریکیه)) (دانیش پزوه، ١٣٩٤، ٦٩)، خوشه ویستی که ده گاته پله ی کامل بوون، کارده کاته سه ر مروّف درک به گه و ره ی و میهره بانی مه عشوق ده کات، مروّفیش به چوار شت ده گاته پله ی کامل بوون ئه ویش: قسه ی باش، کرده وه ی باش، ئه خلاق باش، زانست، به مه ش ئه م چه مکه له عیرفاندا بو ئه و که سه به کارهاتووه، که عاشقی خوايه وئاوینه ی ئه م عیشقه یه، له شه ربعت و ته ربیقه ت و حه قیقه دا کامله و له قسه و کردار و ره و شت و خواناسیدا له هه مووان زانتر بیت و به زانستی خودا و سیفه ته کانی مروّف، له پینا و به ده سته ی نانی ره زامه ندی مه عشوق له کامل بووندا بیت. (نادر، ٢٠٢٢، ٧٦)، ئه وه ی واده کات عیشقی حه قیقی له ناو دلی عاشق ره گ دابکو تیت، زیاتر (به زوه دو ته سه و ف) به ستر او ته وه، به هو ی قورئانی پیرو زو فه رمو وده کانی پیغه مبه ر گه شه ده کات و په ره ده سینیت، له خوشه ویستی راسته قینه شدا بیجگه له خوشه ویستی مروّف بوخودا دروسته و ره وایه بی هیچ به رزه و نه ندیه ک که سیک دیندار و خواناس و قورئان خوین و پاک و ره و شته رز، یان زانایه کی ئایینی و حه قی زو زانست په ره ورت خوش بویت، چونکه خوشه ویستی حه قیقی له سه ر بنه مای خوشه ویستی وروح دروسته بییت، خوشه ویستیش سه رچاوه ی داهینانه، هه ربه هو ی ئه م عیشقه حه قیقیه، ئاگری شه رو نا کوکی ده کوژیتته وه، دل و ده روون وه ک خو ر ده ره و شیتته وه. (عه بدول فه تاح، ٢٠١٨، ١٠-١١)، عیشقی حه قیقی چونکه له دلّه وه هه لده قولیت و سه رچاوه ده گریت، ده بیت دلش پاک بیت و ته نها له عیشقی خوا بتوئیتته وه، جگه له عیشقی خوا خوشه ویستی پاکیزه ی ناسراو به عوزری (العزری) له ناو عه رب به ناوی هو زری (عزرة) کراوه، دیاره له (فه لسه فه ی ئه فلاتون) یش (خوشه ویستی پاکیزه ی) له سه ر بنه مای نیازپاکی چه مکیکه بو عیشقی حه قیقی، یانیش ده روازه یه که بو ی (به رزنجی، ٢٠٢٢، ١٤٩)، کاتیک مروّف دلی به عیشقی خوا ده به ستریتته وه و یادو زیگری خواش ده بیتته سه رچاوه یه کی به هیژ بو عیشقی حه قیقی، که مروّف به هو ی یادو زیگری خوا هوگری ئه م عیشقه ده بیت و زمان له سه ر ئه م زیکرانه رادیت، مروّفیش به هو ی خوشه ویستی خوا ئارام و ئاسوده ده بیت و ئوقره ده گریت، بو یه خوا ی گه و ره ده فه رمو ویت: ((یا ایها الذین امنوا اذکروا الله ذکرا کثیرا)) (سوره تی الأحزاب، ئایه تی ١٢)، دیاره یادو زیگری خواش مروّف نزیک له مه عشوق ده کاته وه، بو یه له قوولای دلیدا به شه وق و ته و سه وه ئه م یاده ده کاته وه و ده ی کاته و یردی سه ر زمان، به مه ش زمان له سه ر ئه م یاده رادیت، له مباره یه وه خوا ی گه و ره ده فه رمو ویت: ((الا بذکر الله تطمئن القلوب)) (سوره تی الرعد، ئایه تی ٢٨)، یادی خواش سه رچاوه یه کی بنه رته ی خوشه ویستی، مروّفیش حه زبه چیژی ئه م حه قیقه ته ده کات، که له به رزترین پله دایه، یاد کردنه وه له زاراوه ی عاریفان ده رچوونه له گو رپانی غه فله تی و هاتنه ناو فه زای بینینه به زالبوونی خوشه ویستی زوره وه، گو توویانه یاد کردنه وه سه رمایه ی عارفه، به شی دلداران و شه ربه تی عاشقانه، یاد کردنه وه چاکترین خوا په رستییه، چونکه خوا ی گه و ره ده فه رمو ویت ((اذکرونی اذکرکم)) (سوره تی انبیاء، ئایه تی ٢٠)، لای پیغه مبه ریش به رزترین و چاکترین کرده وه ئه وه یه له کاتی مه رگدا زمان خه ربکی یادی خودا بیت، به مه ش مروّف به رده وام له ریگه ی زیگری خوا دل وزمانی ده کاته بزوینه ر بو گیشتن به مه عشوقی که مال و جه مالی ئه م عیشقه. (به رزنجی، ٢٠٢٢، ١٥٥)، عیشقی حه قیقی بو ده ربازبوونی مروّف له گرفت و ئاله نگاریه کانی

۱-۲: کاریگری نالی به سهر (فه نالی) شاعیردا دا:

۲-۱-۱: لایه‌نی رووخسار:

فەنایى بۆ بىناکردنى قەسىدەكەى پەنای بۆ كىشى (هەزەجى ئەخرەبى مەكفووفى مەحرزووف) بردووه، وهك دەلالت:

ره‌حمه‌ت له‌ه‌ریق نالی که‌فه‌رمووی چی‌یه‌نالی

بیہودہ بہ زولفی کہ چی کچ شیفته حالی (مصطفیٰ، ۲۰۰۶، ۱۹۸)

x 2 - - ب / - - - ب / - - - ب / ب - -

مفعول مفاعيلن مفاعيلن فعولن x 2

نالی له‌م دیره‌دا پاش سهر‌وای کچی به‌کاره‌یناوه، که‌چی فه‌نای ده‌نگی (ل) بو بنیاتی قه‌سیده‌که‌ی به‌کاره‌یناوه، ئه‌مه‌ش سه‌لمینه‌ری ئه‌وه‌یه، که: فه‌نای خوی له‌لاسیای وجوبنه‌وه‌یه‌کی وشک یاراستوو‌وه‌به‌ته‌واوی له‌ نالی و‌ حه‌ریق جیاوازه، وه‌ك نالی ده‌لتیت:

عیشقت که مه جازی بی، خواهیش مه که ئیلا کچ

شیرین کچ و ،له یلا کچ و، سه لما کچ و، عه زرا کچ (موده رریس،

(172, 1389)

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنابي، بیدل)، أنموذجا

فهنابي: رەحمەت لە حەریق نالی که فەرمووی چی یه نالی
بیهووده به زولفی که چی کج شیفته حالی (مصطفی، ٢٠٠٦، ١٩٨)

فهنابی پێچهوانه‌ی شاعیرانی دیکه که مترین جار وشه‌ی (کورو کج) به کارهیناوه، له‌ناو قه‌سیده‌که‌ی (٣) جار وشه‌ی کورو (٤) جار وشه‌ی کچی به کارهیناوه، قه‌سیده‌که‌ی نالی له (١٧) به‌یته‌ی شیعەر پیکهاتوو، که‌چی قه‌سیده‌که‌ی فهنابی له (٢٣) به‌یته‌ی شیعەر پیکهاتوو، ئەمەش دەرخه‌ری ئەوه‌یه که : فهنابی که‌متر که‌وتۆته ژێر کاریگه‌ری نالی.

٢-١-٢ : له‌ رووی ناوه‌ڕۆکه‌وه:

فهنابی به‌ ئاشکرا که‌وتووته ژێر کاریگه‌ری نالی و قه‌سیده‌که‌ی: (عه‌شقی دلداری ئەله‌ست) له‌ ژێر کاریگه‌ری نالی و حەریق بنیاتناوه‌و بیروکه‌که‌ی نالی پێچه‌وانه‌ کردووته‌وه، وه‌کو حەریق رەخنه‌ له‌ نالی ده‌گریت، کج لای نالی ناسک و جوانه‌ و بۆ عیشق و خۆشه‌ویستی شیاوه، ئەم بیروکه‌یه لای فهنابی رەتکراوته‌وه‌و پێچه‌وانه‌ی کردووته‌وه، چونکه‌ فهنابی پێی وایه: کج ده‌بێته‌هۆی شه‌رمه‌زاری و کو‌سپ له‌به‌رده‌م عیشقی حەقیقی شکوو که‌سایه‌تی مرو‌ف له‌که‌دار ده‌کات، وه‌ک ده‌لێت:

هەر که‌سی به‌ خه‌یاڵ وه‌ده‌ده‌فی عیشقه‌وه‌ رووکا

له‌و لوعبه‌ته‌ شیاوه‌ هه‌موو فه‌زل و که‌مائی (مصطفی، ٢٠٠٦، ١٩٨)

نالی جه‌ختی کردووته‌وه، بۆ عیشق و خۆشه‌ویستی دونیا یه‌ک ده‌رگای هه‌یه، له‌ نێوان کورو کچدا ، ئەویش عیشقی مه‌جازه، که‌ ئاده‌م کوره‌و حه‌وا کچه، له‌وه‌ بترازیت، شتیکی دیکه‌ نییه‌ شایانی عیشق بێت، وه‌ک ده‌لێت:

بابێکی هه‌یه‌ دنیا بۆ عه‌شقی مه‌جازی، به‌س

نالی چیه‌ ئەو بابە: ئاده‌م کورو حه‌وا کج (موده‌رریس، ١٣٨٩، ١٦٧)

به‌لام فهنابی بۆچوونی جیاوازه‌ و پێچه‌وانه‌ی نالی پێی وایه: عیشقی مه‌جازی هه‌یج چێرو خۆشی تیدا نییه، ته‌نها دڵ و رو‌ح سه‌رقال ده‌کات و سه‌رخۆشی ده‌کات، مه‌جاز خۆشیه‌کی کاتییه، به‌لام حەقیقی له‌ خراپترین بارودۆخیدا له‌ عیشقی مه‌جازی باشت‌ره، چێرو خۆشیه‌که‌شی ئەبه‌دیه، وه‌ک ده‌لێت:

لای ئەه‌لی به‌صیره‌ت نییه‌ له‌ مه‌جازا

سه‌رخۆشی سه‌فای رو‌حه‌ دڵ جازییی حالی (مصطفی، ٢٠٠٦، ١٩٨)

٢-٢ : کاریگه‌ری نالی به‌سه‌ر (بیدل) ی شاعیردا:

بیدل یه‌کیکی دیکه‌یه‌ له‌و شاعیرانه‌ی زۆر به‌زه‌قی که‌وتۆته ژێر کاریگه‌ری نالی، شیعره‌کانی نالی به‌گشتی به‌سه‌ر بیدلی شاعیر کاردانه‌وه‌ی گه‌وره‌و گرنگیان هه‌بووه، له‌م کارتیکردنه‌ نکۆلی نه‌کردوو، نالی بووه‌ته‌ هه‌وێنی له‌دایکبوونی شیعەر لای بیدل، گه‌رچی بیدل لاسایی نالی کردۆته‌وه، به‌لام ئەمەش واتای ئەوه‌ نییه‌ که: بیدل نه‌یتوانیبێت خۆی له‌ بازنه‌ی لاسایی ده‌رباز کرد بێت، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ شیعره‌که‌ی نالی کردۆته‌ ئامرازێکی ئیستاتیکی ئەوتۆ که‌ نه‌فه‌سی خۆی پێوه‌ دیاربیت، ئیمه‌ش له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەم بنه‌مایه‌ له‌ به‌ره‌می هه‌ردوو شاعیر ده‌کۆلینه‌وه، به‌پێی میتۆدی به‌راورکاری و بنه‌ما رەخنه‌یه‌کان له‌سه‌ر ده‌قی شیعری هه‌ردوو شاعیر جیاوازی ولێکچوون و کاریگه‌رییه‌که‌ باس ده‌که‌ین، ئەگه‌ر هه‌ر له‌ نازناوی شاعیر ورد بینه‌وه، ئەو راستیه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وت، که: بیدل ئەو نازناوه‌ی له‌ به‌یتێکی نالی وه‌رگرتوو، که‌ زۆر شه‌یدای شیعری نالی بووه، بۆ نمونه‌ نالی ده‌لێت:

عاشقى بیدل دهنالى، مهیلی گریانی ههیه

بى شكه هه وره تريشقه تاوى بارانى ههیه (موده پريس، ۱۳۸۹، ۵۷۸)

(د. مارف خه زنه دار) له باره ی نازناوى بیدل ده لیت: ((گومانم له وهدا نیه مه لا عه بدوللای مه لا محه مه د ئیلهامی هه لئزاردنی نازناوى شیعری خوی له م دیره ی نالی وه رگرتوه. ته نیا ئه مه به لگه ی نزیکى بیدل نیه له شاعیریکى گه وره ی وه کو نالی، به لکو زۆربه ی شیعره عه رۆزیه کانی هه ناسه ی نالی یان پیوه دیاره)) (بیدل، ۱۹۹۹، ۵) ئه م بۆچوونه ی (د. مارف) زه مینه خوشکه ره وه به لگه یه کى حاشاهه ئنه گره، بۆ قوولبوونه وه ساغکردنه وه دهقه شیعریه که به یی بنه مایه کى زانستی زیاتر هانمان ده دات، ((بیدل غه زه لیکى بۆ (کورو کچ) نووسیه، رهنگدانه وه لیکدانه وه ی غه زه له که ی نالییه)) (بیدل، ۱۹۹۹، ۶)، ئه گهر هه ردوو شیعره که ی شاعیران (نالی و بیدل) بخه ی نه ته رازووی به راوردی ئه ده بی ئه و راستیه مان بۆ روون ده بیته وه، که بیدل غه زه لی (کورو کچ) ی له ژیر کاریگه رپى قه سیده ی (عیشقت که مه جازى بى) نالی نووسیه، ((له هه موو شاعیره کلاسیکیه کان ژیر حه زى له شیعری نالی کردووه که وتووه ته ژیر کاریگه رپى شیعری ئه م شاعیره به رزه)) (بیدل، ۱۹۹۹، ۱۱) ئه وه ش ئه وه مان بۆ ده سه لمینیت، که بیدل تارماپی شیعری: (عیشقت که مه جازى بى) نالی به سه ره وه یه، به لام ده کریت به هو ی هاته پشه وه ی وه رگرتن و ده قئاوێزان خوێندنه وه یه کى دیکه ی بۆ بکریت، کاریگه رى و کارتیکردن به بۆچوونی (جولیا کریستیفا) (پروسه ی ده قئاوێزان بریتیه: له وه ی ده ق ئاماده ی دابه شکارى و رووخاندن، یان بونیادنانی ده ق هاوچه رخ، یان ده قه کانی پيش خویه تی، ده ق ئه ده بی دیارده یه کى لا ته ریک و گوشه گیر نیه، به لکو که شکوێیکه له وته کان و گشت ده قیک پى له گواستنه وه هه لمژین و تیکه لبوون له گه ل کۆمه لیک ده قى دیکه دا) (بوجمعه، ۲۰۱۵، ص ۲۷)، ئه گه رچى شیعره که ی بیدل له ئاست شیعره که ی نالی و شاعیرانی دیکه له ئاستیکى ئه وتۆی هونه رى و ئیستاتیکی به رز نیه، به لام جیهانبینیه کى تابه ت و سه ربه خۆی هه یه، تاراده یه ک خۆی له وه رگرتنى ده قا و ده ق به دوور گرتوه، شیعره که ش له رووی جوانکاری نرخ و به های خۆی هه یه، له ئاستی داهینانی ده قیش خالی نیه، له نیوان شیعری: (عیشقت که مه جازى بى) نالی و (کورو کچ) ی (بیدل) له رووی روخسارو ناوه پۆک به راورد ده که ی.

۱-۲-۲: له رووی روخساره وه:

قه سیده که ی نالی له سه ر کیشی (هه زه جى هه شتى ئه خره ب) وه به م شیوه یه هۆنراوه ته وه و دابه شکراوه، نالی ده لیت:

عیشقت که مه جازى بى خواهیش مه به ئیلا کچ

شیرین کچ و له یلا کچ و سه لما کچ و عه زرا کچ (موده پريس، ۱۳۸۹،

۱۶۲)

ب - ب / ب - - - / - - - ب / ب - - -

مفعول مفاعیلن مفعول مفاعیلن

بیدلش غه زه له که ی له سه ر هه مان کیشی (هه زه جى هه شتى ئه خره ب) داناوه، که برگه و پییه کانی به م شیوه یه دابه ش کردووه، وه ک ده لیت:

گه ر تالبی دلدارى بۆ شادى و خه مبارى

بۆ کاتى و یه کجاری وه ک باغى گولانم کچ (بیدل، ۱۹۹۹، ۵۶)

ب - ب / ب - - - / - - - ب / ب - - -

مفعول مفاعیلن مفعول مفاعیلن

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بيدل)، أنموذجا

نالى له بهيتى يه كه م تا كوئا بهيتى قه سيدة كه پاش سهر واى (كچ)ى به كارهيئاوه، وهك دهليت:
عيشقت كه مه جازى بى خواهيش مه به ئيلا كچ
شيرين كچ و لهيلا كچ و سه لما كچ و عهزرا كچ (موده پريس، ١٣٨٩، ١٦٢)

بيدل لاساي نالى كردوته وه، له سهره تاى بهيتى يه كه م تا كوئا بهيت هه مان پاش سهر واى (كچ)ى
بو غه زله كهى به كار هيئاوه، ئه مه ليكچوونه ش به ئاشكرا دياره، كه بيدل ئه م كارهى به ئاگي
ئه نجام داوه، واته شاعير سوودى له قه سيدة كهى نالى بو بنياى ده قه شيعريه كهى وه رگرتووه،
وهك دهليت:

گهر تالبي دلدارى بو شادى و خه مبارى
بو كاتى و يه كجارى وهك باغى گولانم كچ (بيدل، ١٩٩٩، ٥٦)

به شيويه كى گشتى قه سيدة كهى نالى له (١٧) بهيته شيعر پي كهاتووه، به لام غه زله كهى بيدل
له (٦) بهيته شيعر پي كهاتووه، نالى (٢٧) جار وشهى كچ و (١٤) جار وشهى كورى
به كارهيئاوه، كه چى بيدل (١١) جار وشهى كچ و (٥) جار وشهى كورى به كارهيئاوه، ئه مه ش
ئه وه ده سه لمينيت كه: سهر بارى ئه وهى بيدل سوودى له نالى وه رگرتووه، به لام بيروكهى
خوشى تى ئاخنيوه و كاريجه ريبه كه له چاو شاعيرانى ديكه به هوى كه مى ژمارهى بهيته شيعره كانى
كه متره.

٢-٢-٢ : له پرووى ناوه روكه وه:

ههردوو شيعره كه واتا: قه سيدة كهى نالى و غه زله كهى بيدل له سهر هه مان بابته
نووسراون؛ كه عيشق و دلداريه، به لام به فورى جياواز له يه كترى، له بيروكه دا هه مان شتن و
ههردوو كيان عيشقى مه جازى په سهند ده كهن و پشتگيرى ئه ويني كچ ده كهن، كچ بو به زمى
شهوان و چيژوخوشى سيكى هه لده بژيرن، هه ر له بهيتى يه كه مدا بيدل لاساي نالى ده كاته وه
دهليت:

گهر تالبي دلدارى بو شادى و خه مبارى
بو كاتى يه كجارى وهك باغى گولانم كچ (بيدل، ١٩٩٩، ٥٦)

نالى دهليت:
يشقت كه مه جازى بى، خواهيش مه كه ئيلا كچ
شيرين كچ و، لهيلا كچ و، سه لما كچ و، عهزرا كچ (موده پريس، ١٣٨٩، ١٦٢)

ليكچوونه كه له بهيتى يه كه مدا به ئاشكرا دياره، (گهر تالبي دلدارى) كه له بهيتى يه كه مى نالى
(خواهيش مه كه ئيلا كچ)ى وه رگرتووه، له بهيتى دووهم بيدل سوودى له شيعره كهى نالى وه
گرتووه، شوين پي نالى هه نكاوى ناوه، به لام وه رگرتنه كه ده قاوده ق نيبه، بو نموونه نالى
دهليت:

كور زيبى ده بوستانه كچ شه مى شه بوستانه
بو به زمى ته ماشا كور، بو خه ئوه قى ته نها كچ (موده پريس، ١٣٨٩، ١٦٤)
بيدل دهليت:
كور شي ره له مه يدانا كچ جه ننه قى يه زدانه
ئاماده ي سهرانه بو كاتى خه وانم كچ (بيدل، ١٩٩٩، ١٥٦)

ثانیه العشق الحقیقی والمجازی، مثل رمزی (الفتی و الفتاة) من منظور الشعراء الأکراد الکلاسیکین فی الکرمائجی الأوسط (فهنایی، بیدل)، أنموذجاً

لیکچوونه که له نیوان (بۆ خه لوه تی ته نها کچ)، (بۆ کاتی خه وانم کچ) دایه، هه مان بیروکه ی له نالییه.

بیدل چاوی له نالی کردووه، به لام ده قیکی دیکه ی جیاوازی به ره مهیناوه، نه گه رچی به زه ق هه ست به تینی کاریگه ریه که ده کریت، به لام وه رگرتنیکی ده قاده ق نییه، ته نها سوودی له تیرمه که ی نالی وه رگرتووه، چونکه نالی کوری به به رگری و نازایه تی چواندووه، (بۆ سه وله تی نه عدا کور)، بیدلش هه مان شتی له فورمیکی دیکه دا دووباره کردووه، (کور مه رده له مه دانه)، وه ک نالی ده لیت:

جه زلی سه مه رو سایه بۆ سه وله تی نه عدا کور

نه خلی سه مه رو مایه بۆ ده وله تی دونیا کچ (موده ریس، ۱۳۸۹، ۱۶۴)

بیدل ده لیت: کور مه رده له مه دانه، کچ ئاسکی بیابانه

غهم لابه ری لاوانه ئارامی دلانم کچ (بیدل، ۱۹۹۹، ۵۶)

۲-۳: تیروانیی فهنایی بۆ عیشق:

فهنایی تیروانیی خۆی ده رباره ی عه شق خستوته روو، که به ئاشکرا لایه نگری کور ده کات، له سه ر هه مان بیروکه ی هه ریق، ره خنه له نالی ده گریت و له ژیر تارمایی هه زری هه ریق لایه نگری عیشقی حه قیقی ده کات و عیشقی مه جازی ره ت ده کاته وه، له دیوانه که ی خۆی ئامازه ی پیکردووه و نه م بۆچوونه ی خۆی پێش قه سیده که داناوه، له م حاله ته دا تیروانیی و دنیا بیی خۆی خستوو ته روو، نه گه رچی له سه ر هه مان ئاراسته ی شاعیرانی پێشخۆی هه نگاوی ناوه، به لام تاراده یه ک هه ست به بۆن و به رامه ی فهنایی ده کریت و شیوازو ته کنیکی و ره سه نایه تی فهنایانه ی له لایه نی روخسار هه م له لایه نی ناوه روک پتوه دیاره، چونکه که متر وشه ی کورو کچی به کارهیناوه، فهنایی وه ک عاریفیک ده یه ویت؛ بگاته قوئانی خواناسی و ته سه وف و مه عریفه ی ئاییی که له چوارچێوه ی عیشقی حه قیقی ره نگیداوه ته وه، بۆیه ش له سه ر بنامایه کی هه زری ئاییی و خوداناسی تیروانییه که ی ئاشکرا کردووه، فهنایی له رینگه ی بیروباوه ره ئایییه که ی هه ولیداوه، له کوشتنی نه فس و خو گرتنه وه له خو شیه کانی دنیا قوربانی به گیانی خۆی بدات، ژیا نی به کو شش و وه رزشی رو جی تاقه ت پروکین به ریکردووه، پشتی کردو ته چێزی دنیاو تامه زرۆی دیداری مه عشووقی راسته قینه سه راپای ژیا نی فهنایی ته نیوه، چێزی خو شه و یستی راسته قینه لای فهنایی دلی به عیشقی حه قیقی گریداوه، له رینگه ی مه عریفه ت به ره و نه م عیشقه هه لکشاوه، چونکه نا کریت مرو فی خاوه ن مه عریفه ت به وه هه موو زانست و نه ده به ی له خو شه و یستییه کی حه قیقی غافل بیت، پێیوا یه: وه کو عاریفه گه وه ره کان ده بیت بۆ تها وه له عیشقی حه قیقیدا دل ته رخان بکریت، فهنایی به زانستی خوا زانایه و ئاو تیه ی عیشقی حه قیقی یه، بۆیه ش ده یه ویت له رینگه ی نه م زانسته بگاته لوتکه ی شه ریه ت، به مه ش ده یه ویت به هو ی بوونی سیفه تی مرو فی که مال ره زامه ندی مه عشووق به ده سه ته یینیت، نه مه ش ته نها به رینگه ی خو شه و یستییه کی راسته قینه ی نه به دی به دی دیت، بۆیه فهنایی به یی میتودو به رنامه ی سو فیگه ری هه ولی به ده سه ته ییانی نه م عیشقه ی داوه، عیرفان لای فهنایی، تیروانیی کی فله سه فی یه، له نه نجامی ورد بوونه وه یه کی قوولی ئاییی و خوداناسی ها تو ته کایه وه، که پشت به عه قل و لوژیک و به لگه ی هه زری واقعی ده به ستیت،

هه ر له به یتی یه که مدا به توندی عیشقی زه مینی ره ت ده کاته وه، لایه نگری خۆی بۆ عیشقی حه قیقی پێشاند ه دات و ره خنه ی توند له نالی ده گریت و پشتیوانی له حه ریق ده کات، که ده لیت: ره حمه ت له حه ریق، نالی چیه نه م عیشقه مه جازه بی سوودو پووچه؟ گیروده بووی

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنایى، بیدل)، أنموذجا

به زولفی ناشیرینی کچ، حه ربق پئیوايه: عیشقی کچ راسته قینه نییه و ساخته و بی که لکه، که سایه تی نالیش بو ئه وه ناگونجیت، بکه ویتته داوی عیشقی کچیک، حه ربق و فهنایى له روانگه یه کی ناشیرین دوور له هه موو به هایه کی مروپی سهیری کچیان کردوو و له ئاستیکی نزم کچیان پیشانداده، ئه م وینه یه لای نالی که متره، چونکه نالی له ژیر هه ژموونی ده و له مه ندى مه عریفی کچی وه ک به شیکی سه ره کی مروفايه تی سه یر کردوو و ته واکه ری مروفايه تییه و نا کریت فه رامۆش بکریت، بویه هه و لیداده، کچ هه لبرژیت، چونکه جوانه و شایانی ئه و پیداهه لگوتنه یه، به لام فهنایى به هو ی پاشخانی ئایینی و کاریگه ری حه ربق ئه م عیشقه ی په سه ند نه کردوو، وه ک ده لیت:

ره حمه ت له حه ربق نالی که فه رمووی چی یه نالی
بیهوده به زولفی که چی کچ شیفته حالی (مصطفی، ٢٠٠٦، ١٩٨)

فهنایى به سوود وه رگرتن له به ره ه می شاعیرانی دیکه، ره هه نده ئیستاتیکیه کانی ده قه شیعریه که ی بنیادناوه، سه ره له به ری قه سیده که ی به کو ی شروقه کاری ده قه شیعریه که ی، عیشقی مه جازی قبول نییه و پئیوايه: نا کریت که سیک خاوه نی زانست و ره وشت و ئایین و پاشخانی مه عریفه بیت، هینده نه زان بیت و دل به عیشقی پووچ ببه خشیت، که دلێکه له عیشقی راسته قینه غافل و به تاله، ئه وه ی شایانی عیشقه خوايه، نه ک کچ، وه ک ده لیت:

بو خاوه نی عیلم و ئه ده بی دین و فه راسه ت
که ی لایه قه دل دا به دلی غافل و خالی (مصطفی، ٢٠٠٦، ١٩٨)

هه روه ها وه ک ئیمامی غه زالی به عیشقی خوا هوگر بووه و پئیوايه: هه ر عیشقی راسته قینه هوگری تیدا نه بیت، ئه وه عیشقی راسته قینه نییه، چونکه له نیعمه ت و چیرۆ خه لوه ت خالییه، لای فهنایى کاتیک عیشقی راسته قینه دروست ده بیت، که چنگی له حه ق گیربکات و دلێش ئه و دلێه گیرۆده ی خو شه و یستی ئه له ست بیت، (ئه له ست) واتا: خوا، خوا ی گه وره ده فه رموویت: ((الْسْتُ بِرَبِّكُم)) (سوره تی الاعراف، ئایه تی: ١٧٢)، واتا: ((ئایا من په روه ردگاری ئیوه نیم؟)) (ته فسیری رپیهر)، پئیوسته دل بو عیشقی ئه به دی وه ک مه وله ی و مه حوی و ئه مسالی غه زالی ته رخان بکریت، که ده لیت:

دل ئه و دلێه عاشقی دلدار ی ئه له سه ت
وه ک مه وله ی یو مه حوی یو ئه مسالی غه زالی (مصطفی، ٢٠٠٦، ١٩٨)

فهنایى خو ی له باز نه ی سواوو جوینه وه ده رباز کردوو و هه ناسه ی فهنایى به سه ر ده قه شیعریه که دیاره، ئه م راستیه ئه وه مان بو ده سه لمینیت که: فهنایى شاعیریکی کارامه و شاره زا بووه و خاوه نی شیوازی ره سه نه، لای فهناییش حه قیقه ت ئه وه نییه که ته نها ده یزانیت، به لکو به هو ی چیرۆ ئه م عیشقه هه ستی پیده کریت. بویه ش گه ردوون لای ئه و وه کو قوتا بخانه ی لی دیت، پئیوسته رپیوار له و ی فیری ئادابه کانی عیشق بیت، جا هه ر که سه و خه یالێکی هه یه، چ خو شی بی، یان تالی، له جیهانی ته سه وف پئیانوايه: عیشقی حه قیقی شیرینه که ده رژیتته دلی ئیماندار، بویه مروف که دلی به عیشقی خودا گریدا، ئیتر خه یالی گه یشتن و ماندوو بوون و خه لوه ت و خودا په رستی ژبانی سه راپا ده بیتته شیرینی و خو شی، وه ک ده لیت:

ئه م که ونه به لی مه دره سه ی عه شقه به راسی
هه ر که س به خه یالێکه چ خو شی بی چ تالی (مصطفی، ٢٠٠٦، ١٩٩)

شاعیر به هو ی پاشخانه ئایینه که ی و ترسی له خودا ده چیتته ناو جیهانی عیرفان و بانگه شه بو عیشقی حه قیقی ده کات، وینه ی جیهانه تایبه تییه که ی خو ی پیشانداده، تا ره سه نایه تی خو ی

ثانية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنائي، بيدل)، أنموذجا

بپارێزێت، بههۆی شیوازو رێبازهکهی که کاری پێکردوو، فهناپی زیاتر داکۆکی له ئه‌وهینه که ی بۆخوا کردوو و پاریزگاری لێکردوو، پێیوایه: عیشق بهههر جوړیک بێت ولهههر بارودۆخیک بێت وا باشتره، به شیوازیکی پاک و بێگهرهرد بۆ عیشقیکی راسته‌قینه بێت، وهك ده‌لێت:

بهو حاله‌ش ئه‌گهر عه‌شقی حه‌قیقی به حه‌قیقه‌ت

برواته سه‌رباری حه‌قیقه‌ت به زولانی (مصطفی، ۲۰۰۶، ۱۹۹)

فهناپی دێته‌سه‌ر بۆچوونی زانایانی ئایینی و ده‌روونناسان، که دژی ئه‌وینی مه‌جازی په‌نجه له‌سه‌ر گرێی سه‌ره‌کی مه‌سه‌له‌که‌ داده‌نێن؛ چونکه ئه‌وینی مه‌جازی بههۆی هه‌ست سۆزی شه‌هوانی بۆ چێژی سێکس ده‌بێته‌ رێگر له‌به‌رده‌م عیشقی حه‌قیقی و سه‌رچاوه‌ی خۆشه‌ویستی دڵ لێل ده‌کات، ده‌گاته‌ پله‌یه‌ک ره‌نگه‌ ئه‌گهر دڵ و حالی عاشق بگۆرێت و به‌ره‌و ئاقاریک بروات، شیت بێت و ئاگای له‌خوا نه‌مێنێت و عیشقی حه‌قیقی فه‌رامۆش بکات، واته ئه‌وینی مه‌جازی په‌تده‌کاته‌وه‌و قه‌بوولی ناکات، وهك ده‌لێت:

هه‌ر چاکه بوله‌ه‌وه‌سی لێلی نه‌ کالێ

تا ئه‌وه‌ پله‌ی ته‌ی کات و بگۆرێ دڵ و حالی (مصطفی، ۲۰۰۶، ۱۹۹)

بنچینه‌ی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کۆن زیاتر له‌ شیعری پێکدێت، وه‌کو راستیه‌کی پرشنگذار دیاره، ((له‌سه‌ره‌تای پله‌ی شیعری گوتندا، شاعیره‌کان به‌ره‌می یه‌کتریان به‌ ستایش یان زه‌مکردن هه‌ل ده‌سه‌نگاندو پێوانه‌ له‌ حوکمدان به‌سه‌ر چاک و خراپی شیعریک، یان چه‌ند دێرێک به‌پێی چێژی شاعیره‌که‌و جوړی نه‌ریت و پێوانه‌کانی هه‌لسه‌نگاندنی شیعری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه‌ له‌ کێش و له‌ سه‌روادا)) (ئامیدی، ۲۰۰۳، ۳۳)، ده‌رپه‌نه‌کانی فه‌ناپی زیاتر له‌ ئاراسته‌ی کۆری ئه‌ده‌بی و دیوه‌خان و بۆنه‌ ئایینه‌یه‌کان و حوچه‌ی فه‌قییه‌کان و مزگه‌وت و خانه‌قاکان ره‌نگیداوه‌ته‌وه‌، ده‌رپه‌نه‌کان هه‌مان پیرۆکه‌ی هه‌ریقن و سنووری هه‌ریقیان نه‌برپوه، له‌ کۆی قه‌سیده‌که‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وت: هه‌ولیداوه‌ عیشقی مه‌جازی به‌ ناشیرین و خراپ پیشان بدات و ئه‌م عیشقه‌ به‌ کاری شه‌یتانی و جنۆکه‌ی وێناکردوو، پێیوایه: عیشق جیهانی جنۆکه‌یه‌و ده‌لانیکه‌ بۆ عیشق، مه‌عشووق که‌ جێی سه‌رنج و تێروانینه‌، بووه‌ به‌ جیگای ستایشی ئه‌م ده‌لاله‌؛ که‌ بۆ عاشق ده‌پارێزێته‌وه‌، وه‌کو ده‌لێت:

ئه‌م عاله‌می ئه‌شباحه‌ ده‌لانیکه‌ له‌ بۆ عه‌شق

مه‌عشووقه‌ که‌ مه‌نظوره‌ که‌ بوو بۆچی ده‌لالی (مصطفی، ۲۰۰۶، ۲۰۰)

فه‌ناپی زیاتر به‌ده‌وری هه‌ریقدا سو‌راوه‌ته‌وه‌و ناوه‌رۆکی ده‌قه‌ شیعره‌که‌ی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات، چونکه‌ په‌زنامه‌ندی داھێنان و لاساییکردنه‌وه‌ی باسه‌که‌ له‌ سیاقی ده‌قه‌که‌دا په‌نگی داوه‌ته‌وه‌، ئه‌و قسه‌یه‌شمان بپه‌نه‌ماو له‌خۆوه‌ نییه‌، به‌پێی پێوانه‌ په‌خنه‌یه‌یه‌کان ئه‌م راستیه‌مان ده‌رخستوو، به‌پێی به‌راوردی ئه‌ده‌بی له‌ نیوان هه‌ردوو ده‌قی فه‌ناپی و هه‌ریق به‌ئاشکرا هه‌ست به‌ تارمایی لاساییکردنه‌وه‌ ده‌کریت و نکۆلی لێ ناکریت، که‌ ئاوی شیعری هه‌ریقی خواردۆته‌وه‌و به‌ به‌رگی مانا و ده‌لاله‌ته‌کانی هه‌ریق خۆی داپۆشیوه‌، سه‌باره‌ت په‌خنه‌ گرتنه‌که‌شیان له‌ نالی زیاتر ئایدیاییکی ئایینی په‌نگی خواردۆته‌وه‌، لایه‌نه‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌یان فه‌رامۆش کردوو، زیاتر به‌بیره ئایینه‌یه‌که‌ سه‌رقال بوونه‌و ئاوریان له‌لایه‌نه‌ ئه‌ده‌بی و ئیستاتیکی ناو ده‌قه‌ شیعره‌که‌ نه‌داوه‌ته‌وه‌، فه‌ناپی پێیوایه: قه‌سیده‌که‌ی هه‌ریق هه‌موو باس و خواسی کوره‌، به‌لام پێی له‌ قه‌سیده‌که‌ی نالی باشتره؛ که‌ هه‌مووی باس و خواسی دلداری کچه‌، به‌لام لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وه‌ دووپات بکه‌مه‌وه‌ که‌: هێچ کام له‌و شاعیرانه‌ نه‌یان‌توانیوه‌ سنووری نالی تێپه‌رێن و شتیکی ئه‌وتۆ بنووسن، که‌ له‌ قه‌سیده‌که‌ی نالی جوان‌ترو به‌هێزتر بێت، وه‌ك ده‌لێت:

هه‌رچه‌نده هه‌موو باسى كوره جوايى هه‌ريقيش

هه‌ر چاتره لهه‌م باسه كه رووى داوه له نالى (مصطفى، ٢٠٠٦، ٢٠٠)

لهه‌م به‌يته‌دا فه‌نايى به‌نجى لايه‌نگرى به‌رى ده‌دات و هه‌شيار ده‌بته‌وه، خه‌شى درك به‌وه ده‌كات؛ كه خه‌ى خاوه‌ن ته‌روانىن و جيه‌هانبنيه‌يه كى ئازاد نيه‌وه باوه‌رى به‌وه ده‌مارگيريه نامينه‌ت، كه خه‌ى لهه‌م بازنه‌يه قه‌تيس كر دووه‌وه له نه‌فه‌سى شيعرى هه‌ريق به‌نگى خوارده‌وته، به‌يه ته‌وه‌ى له‌زه‌ينى كه‌له‌وه بووه، به‌ره‌مه‌ى فه‌نايى نيه‌يه، لهه‌م به‌يته خه‌ى واپيشان بدات كه: روئى بيلايه‌نى ده‌گه‌رته‌ت و داوا له قه‌له‌مه‌كه‌ى ده‌كات بيه‌ده‌نگ به‌ت، ته‌وه‌ى به‌وه ده‌ب گرنگه‌وه مه‌رجه وشه‌ى جوان ده‌ريه‌ته‌ت، يان ته‌م خه‌زانه‌ى زمان وا‌تا ده‌م داخه‌رته‌ت چاكره، وه‌ك كه‌رو‌لايك هه‌يچ نه‌دركه‌ينه‌ت، وه‌ك ده‌له‌ت:

بیه‌ده‌نگ به‌ قه‌له‌م شه‌رتى ته‌ده‌ب حوسنى كه‌لامه

يا خه‌زانه‌يى ده‌م داخه‌ ئه‌تر يه‌عنى كه‌لالى (مصطفى، ٢٠٠٦، ٢٠٠)

جاريكى ديكه فه‌نايى متمانه به‌خه‌بوونى به‌چوونه‌كانى خه‌ى له ده‌سته‌دات، ده‌رپه‌نه‌كه‌ى له سه‌ر هه‌مان ته‌روانىنه‌كه‌ى هه‌ريق بيناكر دووه‌وه پيه‌وايه: جوان نيه‌يه به‌وه نالى له ته‌مه‌نكه‌ى پيرو زانايه‌كى وا كه‌وره شيعر به‌سه‌ر جوانى وباله‌ى كه‌چاندا هه‌له‌بدات و قه‌سیده‌كه‌ى هه‌موو به‌وه عيشقى كه‌ج و مي‌بازى قانداوه، هه‌رچه‌نده ته‌وه‌ى له‌ره‌دا ئاماژه‌ى به‌ ده‌كه‌م، به‌وه نالى لايه‌نگرى نيه‌يه و په‌سه‌ندكر دنى عيشقى مه‌جازى نيه‌يه، به‌يه‌يى بنه‌ماكانى ره‌خه‌ به‌چوونى خه‌م ده‌خه‌مه‌روه، ته‌كه‌رچى قه‌سیده‌كه‌ى نالى به‌راورد به‌ شيعره‌كانى ديكه‌ى لهه‌م ئاسته‌به‌رزه نيه‌يه و ته‌وه‌نده شايانى وه‌سف و پيه‌داهه‌لگه‌وتن به‌ت، به‌لام به‌راورد به‌ شيعرى شاعيرانى ديكه، له رووى شي‌وازو ته‌كنيكه‌وه له ئاسته‌يى هونه‌رى به‌رتر دايه، هه‌ريق و فه‌نايى ته‌نگه‌يشته‌يان وايه: كه عيشق ته‌نها به‌منداله، يان هه‌رزه‌كارىك، به‌جورىك ره‌خه‌ له نالى ده‌گرن، كه جوان نيه‌يه به‌وه پيرىكه‌ى وه‌كو ته‌وه به‌م ته‌رزه له عيشق بدوئه‌ت، به‌وه قه‌له‌مى نالى وا‌تا: به‌وه كه‌سايه‌تى نالى و مه‌عريفه‌كه‌ى ته‌مجوره عيشقه گونجاو نيه‌يه، به‌وه‌سه‌كه‌ى هه‌ريق؛ وا‌تا: به‌وه‌چوونى له نالى باشته‌ره، له‌شه‌رحى عيشقدا به‌وه پير خه‌ر باشته‌ره، شووره‌يه، نالى خه‌تو منداله نيت، جاريكى ته‌وه دووپات ده‌كه‌مه‌وه ته‌كه‌ر نالى له‌ته‌مه‌نى (٥٦) سالي‌دا كه‌چى دواى كر دبه‌ت، نالى كه‌ى پيره؟ فه‌نايى به‌لگه‌ى چيه‌يه كه‌ نالى له ته‌مه‌نى پيرى ته‌م قه‌سیده‌ى نوسيه‌وه، ئايا عيشق ته‌نها به‌منداله؟ به‌چى پير نابته‌ت عاشق به‌ت؟ ته‌م به‌چوونه‌وه ته‌روانىنه‌ى فه‌نايى ده‌ماگيرى ئايينه‌يه، پيه‌مايه: بنه‌مايه‌كى زانسته‌ى وه‌سه‌لمه‌نراوى نيه‌يه، چونكه عيشق په‌يوه‌نده‌يه‌كى ره‌وى به‌هه‌زه‌وه له ژيانى مره‌وف ره‌گى داکوتاه‌وه، به‌هه‌يچ شته‌يك كه‌وتايى نايه‌ت؛ ته‌نها مردن نه‌به‌ت، هه‌ميشه له‌گه‌ل ته‌مه‌نى مره‌وفه‌وه مه‌رج نيه‌يه؛ ته‌نها به‌وه ته‌مه‌نكه‌ى ديارىكراو به‌ت، به‌لگه‌ى ته‌وه‌شمان زورجار له نيوان دوو كه‌سه‌دا، كه يه‌كه‌ترىيان خه‌ش ده‌ويه‌ت؛ كاته‌يك يه‌كه‌كيان ده‌چته‌ قوناغى پيرى، يان كه‌چى دوايى ده‌كات؛ به‌لام عيشقه‌كه‌ زينه‌دوه، نيشانه‌كانى عيشق زياتر هه‌سته‌يى ده‌كرته‌ت، ته‌وه‌ى كه‌ له ژياندا ماه‌وه، وه‌ك ره‌زو وه‌فايه‌ك به‌وه‌سته‌نى په‌يوه‌نده‌ى خه‌شه‌ويسته‌ى داواى كه‌سى ديكه ناكات، هه‌ميشه دله‌ى لاي ته‌وه كه‌سه‌يه كه‌ عاشقى بووه، وه‌ك ده‌له‌ت:

شه‌رى قه‌له‌مى نالى و پيه‌نوسى هه‌ريقته

به‌وه پيرى و خه‌ره‌ت چاكه، نه به‌وه ته‌وه كه‌منايى (مصطفى، ٢٠٠٦، ٢٠٠)

٢-٤: ته‌روانىنى به‌دل به‌وه عيشق:

عيشق له پانتايى ته‌ده‌بدا به‌وه ئافراندى ده‌قى شيعرى ره‌لتيكى گرنگى هه‌يه، شاعير ته‌وه‌ى له زه‌ين و هه‌زى دايه؛ له ره‌گه‌ى زماندا به‌جوانترين گوزارشته ده‌ريده‌به‌ته‌ت، چونكه عيشق

رینگهیه که هه موو شاعیران پئیدا تیپه ریون، به هووی ئەو ئەزموونەوه شیعەر ده که نه ئامرازێکی سهره کی به ره مزی کوروکچ بۆ پراکتیزه کردنی ئامانجه که یان، چونکه پئیانوايه: عیشق توانای برینی هه موو سنوورێکی هه یه وه نهجه تێکی لۆژیکیشه، تا شاعیر به هوویه وه کوئی دلی هه ل بریژیت و بنه مایه کی سهره کی جوانیناسیشه به هوویه وه چه ندين دهقی شیعری جوان بنووسیت، بئدل تیروانی خوی بۆ عیشق خستوو ته روو، ئەگه رچی غه زه له که ی به شیوازێکی ئاسان و له دهووری مه به سته یکی دیارو ئاشکرا ده سوورپته وه، به لام به به راورد به شیعره کانی دیکه خاوهن وینه وه سفی ئیستاتیکی به رزه، له لایه کی دی ئەم شاعیره به هووی که می به ره مایه وه زۆر به که می ئاوری لیدراوه ته وه و لپی کۆلراوه ته وه، به لام ئەوه ی شایانی باسه (د. مارف خه زنه دار) له پئیشه کیه که یدا به چه ند سهره قه له منیک ئاماژه ی به روئی شاعیر کردوو، که شیوازێکی ئاسانی له نووسینی شیعیر په یرو کردوو، شیعیره کانی بئدل ساده و بێگرین، هه موو که سیک به ئاسانی له شیعره کانی ده گات، به لام له ره هه ندی جیاوازه وه جیهان بینییه که ی خوی پیشانداده، گه رچی ئەزموونی له نووسینی شیعری کلاسیکی لاواز بووه، به لام هه ونیداده؛ شاره زای په یدا بکات و وه کو شاعیرانی کلاسیک شیعیر بنووسیت، بۆیه تیروانییه که ی بۆ عیشق مه جازیه، غه زه له که شی بۆ مه به سته دلداری و سیکس و ئەوینی کچه، بئدل به راشکوی تیروانییه رۆمانسییه کانی خوی ده باره ی کچ ده بریوه، بۆ سله مینه وه ترس له کۆمه لگا جیا له وه په یوه نندییه ئاینیه ی له سهره مان بیرۆکه ی نالی ئالای عیشقی مه جازی به رزکردۆته وه و پئیاویه: عیشقی کچ بۆکاتی خۆش و خه مباری، بۆ کات به سه ربردنی هه تا هه تایه، بۆ دامرکاندنه وه ی ئاگری شه هوه ت له کاتی شه واندا ...، کچ شیرین و چێژداره.

له به یتی یه که مدا به جوړیک پرۆژه که ی بینا کردوو، که ناسنامه ی عیشقه که ی ئاشکرا کردوو وه راستگو یانه په رده له سه ر مه سه له که لاده دات و ئەوینی مه جازی ده کاته شوناسی ده قه شیعرییه که، وه ک شاگردێکی نالی ده برینه که ی به ئاگای له په سه ندکردنی ئەمجۆره عیشقه دووپات کردۆته وه سودی له ئەزموون و مه عریفه ی شیعری نالی وه رگرتوو، به لام به شیوازێکی ساده و ساکار دا پرستۆته وه ده لیت: ئەگه ر داوای خۆشه و یستی ده که ی بۆ کاتی خۆشی و ناخۆشی و بۆ ئاومیدی و خه مباری، بۆ کات به سه ر بردن و عیشقییه که ی هه میشه یی ویه کجاری، ئەوه داوای کچ بکه، چونکه کچ وه کو باغی گول وایه، هه میشه بۆنی خۆشه و جوان و رازاوه یه و ته نها کچ شایانی عیشقه، وه ک ده لیت:

گه ر تالبی دلداری بۆ شادی و خه مباری

بۆ کاتی و یه کجاری وه ک باغی گولانم کچ (بئدل، ١٩٩٩، ٥٦)

سهره رای ئەوه ی ئەزموونی ئەده بی بئدل ده و له مه ند نییه و ناچیتته په یوه نندییه کی وه ها تۆکمه ی داهینان، که شایانی قسه ی زۆر له سه ر کردن بیت و پئویستی به فره میتۆدی هه بیت؛ تا له زۆریه ی گو شه کانی ده قه که لیبیکۆلریتته وه، ئەمه به زهقی رهنگیدا وه ته وه، که شیوازه که ی له باز نه یه کی ته قلیدی سوورا وه ته وه، که ئەوینی مه جازی په سه ندکردوو، به لام پئویسته هه ل وه سته بکه ین؛ به وه ی مه لایه کی وه کو بئدل به مشیویه له ئەوینی کچ دواوه، بۆ ئەوه ی ترسی له سه رزه نشتی کۆمه ل هه بیت و دیندارییه که ی ناشیرن بکات و له ژیا نی ببیتته له که، ئەمه بوئیرییه کی گه وریه که په نهجه ی بۆ بردوو، چونکه پئیاویه: کچ وه ک عاره ق وایه، کور به عیشقه که ی مه ست و سه رخۆش ده بیت و کوریش هزی به م عاره قیه، بۆیه ئەم جامی شه رابه نۆش ده کات؛ تا له زهقی لی وه رگیریت، ئەم جامی شه رابه واتا: کچ بۆ دل و هۆش

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بیدل)، أنموذجا

ئاراميه، بۆ زهوقى شهوان وچيژى سيكس له شهواندا خو شهو به تامه، بۆيه كچ لاي بیدل به سه نده، ئەمەش رەتکردنەوهی ئەوینی دیکەیه، وهك ده لیت:

کور جامی شه راب نۆشه كچ عاره قی سه ر خو شه

ئارامی دَل و هو شه، بۆ زهوقی شه وانم كچ (بیدل، ١٩٩٩، ٥٦)

بیدل به هو ی هۆشیاری ئایینی و کۆمه لایه تی ترسی له لۆمه کردن نه بووه، بۆیه گوتاری بابته که ی ده خاته پروو، ئاماده یه بۆ ته حه داو پروو به پروو بوونه وه بۆ ئەوه ی کوریش فه رامۆش بکات، خه یالی عیشقه که ی له ناو شیعردا به رجه سته کردوو، کور لای بیدل ده بیته ره مزی ئازایه تی و مه ردایه تی، ئاماده یه له مه یدان بۆ به ده سته ینانی ئەم ئەوینه، ئەگه رچی ره هه نده مه عریفی و فه ره نه نگه ئە ده بیه که ی نه گه یشتۆته ئەو پله یه ی که بتوانیت؛ شان له شانی نالی بدات و شاعیرانی دیکه تی به پینیت، به لام به ئەندازه ی تیگه یشتن و توانا و جیهان بینی خو ی له ئە ده بدا پيشانداوه، بیدل پێیوايه: کور وه کو شیر له ژيان ئازایه و کچیش وه کو به هه شتی خوا جوان و رازاوه یه، بۆ سه یران و کاتی خو ش ئاماده یه و ده بیته هو ی دلخو شی و ئارامی، به هو ی پرۆسه ی خو شه ویستی و به ریه ککه وتنی جه سته یی له کاتی خه وتندا چيژبه خشه، وهك ده لیت:

کور شیر له مه یدانه كچ جه ننه تی یه زدانه

ئاماده یی سه یرانه بۆ کاتی خه وانم كچ (بیدل، ١٩٩٩، ٥٦)

هه رچه نده بیدل خو ی له ئالۆزی و ته مومژی زمان به دوور گرتوو، به لام ئەزموونه شیعریه که ی هیشتا هه ژاره، سه ره رای ئەوه ی غه زله که ی له (٦) به یت پیکدیت، به لام وینه و ده سته واژه ی سوا و چه ندين جار دوو باره بووه ته وه، وهك (ئارامی دلانم كچ) و (کور ئازایه له مه یدان) و (بۆ کاتی شه وانم كچ)، بۆ ده و له مه نی غه زله که ی؛ ده کرا په نا بۆ ده سته واژه و وشه وینه ی نوێتر ببات، به لام شیعر ی بیدل به رگریه له كچ، له ره هه ندیک جیاواز ده روانیته كچ، فۆرمیک کۆمه لایه تی جوانی به كچ به خشیوه، بیدل به دۆخیکی هۆشیاری تیپه ریوه، ترسی له گری کولتورییه کان نه بووه، بۆیه ش هه ست به هیج شله ژانیک ناکه یت، که ده قه شیعریه که ده خوینیته وه، وه سف و وینه یه کی جوانی کور و کچی کیشاوه، پێیوايه: کور له مه یدانی ژيان ئازایه و مه رده، کچیش وه کو ئاسکی بیابان جوان و ناسکه، ده رمانه بۆ ده ردی کور، چونکه ئیش و ئازارو خه می کوران لاده بات و ئارامی و ئاسو ده یی به دل ده به خشییت، وهك ده لیت:

کور مه رده له مه یدانه، كچ ئاسکی بیابانه

خه م لابه ری لاوانه ئارامی دلانم كچ (بیدل، ١٩٩٩، ٥٦)

بیدل به رده وای به پرۆزه کۆمه لایه تییه که ی داوه و کور و کچی به مه سه له ی ژيان گریداوه، به تیروانیینی شارستانی و هاوچه رخ په یوه ندی نیوان ره گه زی نیرومی بۆ خو شه ویستی به پێویست زانیوه، له شیعر ی بیدل هۆشیارییه کی نوێ هاتۆته ئاراوه و جیاکاری له نیوان ره گه زی کور و کچدا نه کردوو، ئەمەش بۆ خو لقانندی جیهانیکی تازه و مۆدیرن که یه کتری قبوول کردن له شیعر ی بیدل رهنگیداوه ته وه، هه مان فه لسه فه و میتۆدی (ئاده م وحه وا) خراوه ته وه پروو. لای بیدل كچ له بهر ته سک کردنه وه ی که سایه تی و بچوو کبینین و بۆ مافکردن و قیزه ونکردنی وهك ره گه زی م دوور خراوه ته وه، به پێچه وانه وه وهك هاوبه شیکی گرنگی ره گه زی نیر بۆ ژيان به رزکراوه ته وه، پێیوايه: کور وه کو کاوه ی ئاسنگه ر ئازاو پالنه وانه، کچیش وه کو خاتو و ته خته ر ئازاو چاونه ترس و خانمانه و پاک و بیگه رده، وه کو گه وه ره گرانبه هایه بۆژین و ژيان كچ باشه، وهك ده لیت:

کور کاوه ی ئاسنگه ر كچ پۆرته وای وهك ته خته ر

بى گهرده وه كو گه وههر بۆژين و ژيانم كچ (بیدل، ۱۹۹۹، ۵۶)

ئه نجام:

۱- نالى به هۆى قه سیدهى: (عیشقت كه مه جازى بى خواهيش مه كه ئیلا كچ) كارى كردوو ته سهر كۆمه لىك شاعیرى دواى خۆى، به تايه تی شاعیرانى وه ك: (فهنايى، بیدل)، ههر يه كه له م شاعیرانهش بۆ بنیاتنانى ده قه ئه ده بیهی كه یان، له لایه نى رووخسارو ناوه رۆكدا سوودیان له بیروكه كه ی نالى وه رگرتوو.

۲- له لایه نى رووخساره وه:

أ- ده رباره ی كیشى شاعر: بیدل هه مان ئه و كیشه شیعریه ی به كارهی ناوه، كه نالى به كارى هیناوه، ئه ویش: (كیشى هه زه جى هه شتى ئه خرهب) ه، به لام فهنايى كیشى جیاوازتری به كارهی ناوه، بریتیه له: (هه زه جى ئه خرهبى مه كفوو فی مه حزووف)، كه خۆى له دووپاتكرده وه ده ربا زكر دووه.

ب- له رووی سهر واوه: بیدل لاسای نالى كردوو ته وه وه هه مان پاش سهر واى (كچ) یان به كارهی ناوه، وه كه به ره پهرچ دانه وه یه كه كه چى فهنايى دهنگى سهر واى (ل) ی به كارهی ناوه.

۳- له رووی ناوه رۆكه وه: فهنايى كه وتوو ته ژیر كاریگه رى نالى، به لام بیروكه كه ی نالى، كه عیشقى مه جازیه ره تی كردۆته وه، له دژى نالى بیروكه كه ی پیچه وانه كردوو ته وه له به رامبه ردا عیشقى حه قیقى هه لئاردوو، كه یی ده لئى: (كاریگه رى پیچه وانه)، (ئه ده ب) ی شاعیر لاسای نالى كردۆته وه وه سودى له زۆر وینه وه دهسته واژه ی نالى وه رگرتوو، بیدل به هه مان شیوه ی نالى عیشقى مه جازى هه لئاردوو وه لایه نگرى نالى ده كات، له هه ندیک به یتیش هه مان دهسته واژه ی نالى دووباره كردۆته وه.

۴- تپروانى شاعیرانى كلاسیكى كوردی کرمانجی ناوه راست تايهت به عیشق به مشیوهیه رهنگیدا وه ته وه: نالى لایه نگرى كچ ده كات وتپروانىنه كه ی بۆ عیشق مه جازیه، له نپوان نپرومیدا عیشقه كه ی رهنگیدا وه ته وه دژى ئه وینى نپربازیه، فهنايى پیچه وانه ی نالى كورى هه لئاردوو وه تپروانىنه كه ی بۆ عیشق حه قیقیه، بیدلش بى دوودلی ئه وینى كچى په سه ند كر دووه وه تپروانىنه كه یان بۆ عیشق مه جازیه.

سهرچاوه كان:

- قورئانى پیرۆز

یه كه م: به زمانى كوردی:

ا: كتیپ:

- ئوسمان، محهمه د ئه مینى، (۱۹۹۰)، ئه حمه دى خانى، مه م وزین، مطبعة جاحظ- بغداد، چاپا ئیکى.

- ئامیدی، عەبدوللا یاسین، (٢٠٠٣)، بەیدابوونی رەخنەى ئەدەبى لەشێعرى کلاسیکی کوردیدا، چاپی یەكەم، چاپخانهی وهزارهتی پهروهردە، ههولێر.
- بێ دڵ، کەمال رێناس، (١٩٩٩)، دیوانی بێ دڵ، چاپی یەكەم، چاپخانهی کریستال، ههولێر.
- بەرزنجی، عەبدولرەحمان بێلاف، (٢٠٢٣)، رابیعهی عەدەویە لە ئاوێنەى عیشقی ئیلاهییدا، چاپی یەكەم، بڵاوکراوی ناوەندی فێربوون، ههولێر.
- بابان و گلی روان عەبدوالمجید و سامی، (٢٠٢٤)، لە کوێ خۆشەویستی هەبێت ژیان لەوێ هەیه، چاپی یەكەم، چاپخانهی رۆژنەلات، ههولێر.
- تاتانی، د.محمد، (٢٠٢٣)، عیشق و دەرکەوتەکانی لە ئەدەبیاتی کوردیدا، چاپی یەكەم، چاپخانهی چوارچرا، سلێمانی.
- پزوه، دانیش، د. مەنۆچەهەر، (٢٠٢٠)، سەعدی شیرازی، عیشق و ژیان، وەرگێڕانی: عەبدوللا مەهدی، چاپی دووهم، ناوەندی رەها.
- حەسەن، (٢٠١٧)، حەمە سەعید، توانەوه لە زەریای عیشقی خوادا، چاپی یەكەم، بڵاوکراوی مالی وهفای، چاپخانهی تاران.
- حسین، کازم، (٢٠١٨)، جوانیناسی عێرفانی لە شێعرەکانی شێخ نوورەدینی بریفکانی دا، سلێمانی، چاپخانهی گەنج.
- خەزنەدار، د. مارف، (٢٠٠١)، میژووی ئەدەبى کوردی، بەرگی یەكەم، دەرگای چاپ و بڵاوکراوی ئاراس، چاپی یەكەم، چاپخانهی وهزارهتی پهروهردە ههولێر.
- خەزنەدار، د. مارف، (٢٠٠٤)، میژووی ئەدەبى کوردی، بەرگی چوارەم، بڵاوکراوی ئاراس، چاپی یەكەم، ههولێر.
- خورشید، قانع، (٢٠٢١)، عیشق وەک چەمکێک بۆ ژیان، چاپی دووهم، ناوەندی رێنوێن، سلێمانی.
- خورشید، قانع، (٢٠٢٣)، عیشق لە نێوان عەقل و ئایندا، چاپی پێنجەم، ناوەندی رێنوێن، سلێمانی.
- داشبەندی، عەزیز موحەمەدپور، (١٣٧٨)، دیوان و شەرحی حالى شێخ ئەحمەدی کۆر، (موکریانى)، چاپی یەكەم، چاپخانهی پەيام.
- رەسول، دکتۆرە شکوریە، (١٩٨٩)، ئەدەبى کوردی و هونەرەکانی ئەدەب.
- رەحیمی، هەژار، (٢٠١١)، ئەدەبى بەراوردکاری، د.محمد عەبدولسلام کەفافی، وەرگێڕانی ههولێر، چاپی یەكەم.
- شوانی، عەبدولوهەب، (٢٠٠٩)، عەشق واتە ١ + ١ = ، چاپی یەكەم، چاپخانهی چوارچرا، سلێمانی.
- شۆپنەواەر، ئارسەر، (٢٠١٧)، هونەری رەفتار لە گەڵ ژنان، وەرگێڕانی: باوژی مەحمود هومەر، چاپی یەكەم، بڵاوکراوی ناوەندی فێربوون.

❁ ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنایی، بیدل)، أنموذجا ❁

- شوان، ابراهيم أحمد، (٢٠٢١)، شيعرى سۆفيانه له ئهدهبى كۆنى كوردیدا، ، چاپى يه كهه، نووسینگهى تهفسير.
 - عبدالفتاح، حميد احمد، (٢٠١٨)، خۆشهويستى حهقيقى و خۆشهويستى مهجازى، چاپخانهى چوارچرا، چاپى يه كهه.
 - فهيزى، كهريم، (٢٠٢٣)، كيميائى عيشق، له فارسىيه وه فاتيمه محمد زهلمى، چاپى يه كهه، ، دهزگای فام.
 - كهسهنه زانى بوشرا- بهرزنجى، دكتور سهباح، (٢٠٢٤)، فهرهنگى پيران ، چاپى دووهم، چاپخانهى سهردهم
 - كورد دوستان، سليمانى
 - گهردى، عهزىز، ئهدهبى بهراوردكارى، چاپكراوه كانى كۆرى زانىارى كورد.
 - گهردى، عهزىز، (٢٠١٤)، كيشناسى كوردى، چاپى يه كهه، ، كتيبخانهى ئارام- پانيه.
 - مودهريس، مهلا عهبدولكهريمى و كهريم، محمدى مهلا، (٢٠٠٣)، ديوانى مهحوى، ئينتيشاراتى كوردستان.
 - مودهريس، مهلا عهبدولكهريمى و عهبدولكهريم، فاتيح، مهلا كهريم و مهلا كهريم، موحهحه مهدهى (١٣٨٩) ديوانى نالى، چاپى حهفتهه، بلاوكردنه وهى كوردستان.
 - ميراودهلى، كهمال، (١٩٧٩)، فهلسه فهى جوانى هونهر، چاپخانهى زانكو، سليمانى.
 - مصطفى، عابد عبدالله، (٢٠٠٦)، ديوانى فهنايى، چاپى يه كهه، چاپخانهى وهزارهتى كشتوكال، ههولير.
 - مهلا، د.حهدهى، (٢٠١٣)، مهحوى له نىوان زاهيريهت و باتينيهت و سهراوه كانى عيشق و وئيهى مهعشووقدا، چاپى دووهم، چاپخانهى رۆژههلات، ههولير.
 - نهجارى، موحهمهده سهعيد، (١٣٨٩)، ديوانى وهفائى، موحهمهده عهلى قهره داغى، انتيشارات كوردستان.
- ب : نامه ئه كاديميه كان :**
- ئهحهده، هيمن عومهه، (٢٠١٤)، هيرومينوتيكاي، شيعرى سۆفيانهى (مهحوى)، زانكو سليمانى، نامهى دكتورا.
 - تاتانى، محمد ئهمين عهبدولا، (٢٠٠٨)، بوون له شيعرى مهحويدا نامهى دكتورا، له زانكو كۆيه، كۆليژى زمان ،
 - راوهندى، محهمهده عهبدولرهمان ئيبراهيم، (٢٠٠٤) ، عيشق لاي مهلاى جزيرى و حافزى شيرازى ، نامهى دكتورا، زانكو سلاههدين.
 - نادر، ريناس خالص، (٢٠٢٢)، ميتافورى چهكى عهشق له شيعره كانى (صافى)دا، نامهى ماستهر، زانكو سوران.

ج : گۆفار:

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بيدل)، أنموذجا

- نيهادو ئەمین فریاد و حاجی سیروان جەبار (زەند)، (٢٠٢٤)، بەراوردی عەشقی عێرفانی لە شیعەرەکانی سافی هێرانی و مەولانا جەلالەدینی رۆمیدا، گوڤاری توێژەر، زانکۆی سووران، ، ژمارە (٧).

دووهم : به زمانی عەرەبی:

١: کتیب :

- المصري، ابي الفضل جمال الدين، بن مكرم ابن منظور الافريقي (١٩٥٦)، لسان العرب، المجلد العاشر، دار بيروت للطباعة والنشر.
- الجوهري، اسماعيل بن حماد، (١٩٧٩)، الصحاح، تاج اللغة وصحاح العربية، جزء الرابع، الطبعة الثانية، بيروت.
- المصطاوي، عبدالرحمن، (٢٠٠٥)، ترجمان الاشواق، للشيخ الامام محالدين بن علي ابن العربي، دارالمعرفة، بيروت - لبنان.
- المجلسي، العلامة، (١٩٨٣)، بحار الانوار، الجزء (٥٥)، الطبعة: الثانية المصحصة.
- الهروري، محمد بن أحمد بن الأزهر، (٢٠٠١)، تهذيب اللغة، أبو منصور، الطبعة الاولى، دار احياء التراث العربي-بيروت.
- بن زكريا، لأبي الحسين أحمد بن فارس، (٢٠٠١) معجم مقاييس اللغة، دار الاحياء التراث العربي، بيروت لبنان، طبعة الاولى.
- الحسينان، أبو عبد الملك خالد بن عبدالرحمن، (٢٠١٠)، دروس تربوية في الاحاديث النبوية، مركز الفجر الاعلام.
- بن طيب، محمد، (٢٠٠٨)، وحدة الوجود في التصوف الاسلامي، الطبعة الاولى، دارالطليلة، بيروت.
- بو جمعة، ساره، (٢٠١٥)، جماليات التناس في الشعر محمد جربوعة، رسالة ماجستير، جامعة، محمد خيضر- بسكرة الجزائر.
- تيجم، پولقان، (١٩٤٦)، الادب المقارن، ترجمة: سامي دروي، دار الفكر العربي، ب.م.
- هلال، محمد غنيمي، (١٩٨٧)، الادب المقارنة، طبع (٥) دارالعودة، بيروت، لبنان.
- موسى، سلامة، (١٩٤٦)، الحب في التاريخ، دار مطابع المستقبل بالفجالة ولأسكندرية، طبع الأول، ١٩٤٦.
- مقدسي، أنطون، (٢٠٠٨)، الحب في الفلسفة اليونانية والمسيحية، دمشق.

سێهەم به زمانی فارسی:

١: کتیب :

- جبار پور سمیه، (١٣٧٠)، بهمن نزهت، علی رضا مظفری، "سیرو تطوّر نظریه عشق در اروا اندیشه های عرفانی- فلسفی روزبهان و ابن دبّاغ" متن پژوهی ادبی.
- دانش پژوه، منوچهر، (١٣٩٤)، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، چاپ سوم، تهران، نشر فرزاد روز.

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور
الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى ، بيدل)، أنموذجا

- زنگنه، ابراهيم رحيمى و شكرى، همايون (١٣٩٤)، رابطة حسن و عشق در عرفان اسلامى
دانشگاه محقق اردبيلي، تهران.

resources:

-The Holy Qur'an

First : In Kurdish

A : Book B:

- Osman , Mohammed Amini , (1990) , Ahmadi Khani , Mam Zin , Jahz
Printing House , Baghdad , 1st Edition.
- Amedi , Abdullah Yasin , (2003) , The Emergence of Y.S Literary
Criticism in Classical Kurdish Poetry , ed First , Ministry of Education
Printing House , Erbil.
- Heartless , Kamal Renas , (1999) , Diwan of Bedl , ed First , Crystal
Printing House , Erbil.
- Barzanji , Abdul Rahman Belaf , (2023) , Rabi Aye Adawiya in the
Mirror of God 's Love , ed First , Published by the Learning Center , Erbil
.
- Baban and Gul y Rawan Abdulmajid and Sami , (2024) , Where there is
love , there is life , ed First , the printing house East , Erbil.
- Tatani , Dr .Mohammed , (2023) , Love and its manifestations in Kurdish
literature , edition First , Chawarchra Printing House , Sulaimani.
- Pzhwe, Dan Ysh , Dr. Manochahar , (2020) , Saadi Shirazi , Love and
Life , translated by Abdullah Mahdi , second edition , center obsolete.
- Hassan , (٢٠١٧) , Hama Saeed , Tawanawa La Zarya Ishqy Khuda , Chap
First , Mali Wafae Publishing House , Tehran Printing House.
- Hussein , Kazim , (٢٠١٨) , Mystical beauty in the poems of Sheikh
Nureddin , Sulaimani , Ganj Printing House
- Treasurer , Dr. Marf , (2001) , History of Kurdish Literature , Vol First ,
Aras Publishing House , ed First , the printing house of the Ministry of
Education in Erbil.
- Treasurer ,Dr. Marf , (2004) , History of Kurdish Literature , Volume 4 ,
Aras Publishing House , Publishing House First , Erbil.
- Khursh , Qane , (2021) , Love as a Concept for Life , Second Edition ,
Central Renuen , Sulaimani.

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور
الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بيدل)، أنموذجا

- Khursh , Qane , (2023) , Love Between Reason and Religion , Fifth Edition , Central Renuen , Sulaimani.
- Dashbandi , Aziz Mohammadpour , (1999) , Diwan u Sharhi Hali Sheikh Ahmadi Kor , (Mukriani , (Chap First , Payam Printing House.
- The Messenger ,Dr. Rashkuri , (1989) , Kurdish Literature and the Arts of Literature.
- Rahimi , Hazhar , (٢٠١١) , Comparative Literature , Dr. Mohammed Abdulsalam Kafafi , Erbil Translation , Printing first.
- Shuani , Abdullah Hab , (2009), Love means 1 + 1 = , ed First , Chawarchra Printing House , Sulaimani.
- Schopenhauer , Arthur , (2017) , Art Treatment of Women , translated by Mahmoud Homer 's father First , the publication of the learning center.
- Shuan , Ibrahim Ahmad , (2021) , Sufi poetry in ancient Kurdish literature , published First , the writing of the commentary.
- Abdulfattah , Hamid Ahmad , (2018) , True Love and Imaginary Love , Chawarchra Printing House , Printing House the first
- Faizi , Karim , (٢٠٢٣) , Chemistry of Love , in Persian and the death of Mohammad Zalmi , published First , the FAM Institute.
- Bushra - Barzanji , Dr. Sabah , (2024) , Dictionary of the Elders , Second Edition , Sardam Printing House

Kurd Dostan , Sulaiman Y

- Gardi , Aziz , Comparative Literature , Printed by the Kurdish Information Center.
 - Gardi , Aziz , (٢٠١٤) , Kurdish Identity , ed First , it is the Aram - Ran Library.
 - Muderis , Mullah Abdulkarim Mi and Karim , Mohammad Mullah , (2003) , Diwan Mahwi , Kurdistan Sharat Institute.
 - Muderis , Mullah Abdulkarim and Abdulkarim , Fateh , Mullah Karim and Mullah Karim , Mohammadi (٢٠٠٠) Diwan Nali , seventh edition , vol and Kurdistan.
 - Mi Rawdali , Kamal , (1979) , Philosophy of Beauty of Art , University Printing House , Sulaimani.
- Mustafa, Abd Abdullah , (٢٠٠٦) , Diwan of Fanai , ed First , Ministry of Agriculture Printing House , Erbil.

مجلة مركز بابل للدراسات الإنسانية ٢٠٢٦ المجلد ١٦ / العدد ٨

-Mullah , Dr .Hamadi , (2013) , Mahwi between the appearance and the intention and the sources of love and the image of the lover , second edition , printing house East , Erbil.

-Najjari , Mohammad Saeed , (2000) , Diwani Wafae , Mohammad Ali Qaradaghi , Anti - Sharat Kurdistan.

B : Academic papers

-Ahmad , Heman Omar , (2014) , Hermeneutics , Sufi Poetry (Mahwi) , Sulaimani University , Doctoral Thesis.

-Tatani , Mohammed Amin Abdullah , (2008) , Being in Mahvi 's Poetry , Doctoral Thesis , Koya University , College of Language,

-Rawandi , Mohammad Abdul Rahman Ibrahim , (2004) , Love with Mullah Jaziri and Hafiz Shirazi , Doctoral Thesis , Salahaddin University .

-Nader , Renas Khalis , (2022) , Metaphor of the Concept of Love in Safi 's Poems , Master 's Thesis , Soran University.

C : Gover:

-Nihado Amin Faryad and Haji Si Ruwan Jabar (Zand) , (2024) , Comparison of Mystical Love in the Poems of Safi Hirani and Maulana Jalal - e - Din N Y Rome da , Research Journal , Soran University , No. (7. (

Second : In Arabic:

A : Book:

-Al-Masri, Abi al-Fadl Jamal al-Din, Ibn Makram Ibn Manzur al-Afriqi (1956 ,(Lsan al-Arab, Volume 10, Beirut Printing and Publishing House.

-Al-Jawhari, Ismail bin Hamad , (1979), Al-Sahah, Taj al-Laghah and Sahah Arabiya, Part Four, Second Edition, Beirut.

-Al-Mustaawi, Abdulrahman , (2005), Translation of Ashwaq, for Sheikh Imam Muhi aldin ibn Ali ibn al-Arabi, Dar al-Ma'arifa, Beirut, Lebanon.

-Al-Majlisi, Al-Alama, (1983), Bahar al-Anwar, Al-Jaza (55), Edition: Second Review.

-Al-Haruri ,Mohammed ibn Ahmad ibn al-Azhari , (2001) , Tahzib al-Lagha, Abu Mansour, First Edition, Dar Ahya Al-Trath Al-Arabi-Beirut.

-Ibn Zakaria, for Abi Hussein Ahmed Ibn Fares , (2001) Dictionary of Language Comparisons, Arab Heritage Revival House, Beirut, Lebanon, first edition.

ثنائية العشق الحقيقي والمجازي، مثل رمزي (الفتى و الفتاة) من منظور
الشعراء الأكراد الكلاسيكيين في الكرمانجي الأوسط (فهنايى، بيدل)، أنموذجا

- Al-Husseinan, Abu Abdul Malik Khalid bin Abdul Rahman , (2010) ,
Lessons of Education in Prophetic Hadith, Fajr Al-Alam Center
- Ibn Tayeb ,Mohammed, (2008), Unity of Existence in Islamic Sufism, first
edition, Dar al-Tali'a, Beirut.
- Bo Juma, Sarah, (2015), The beauty of residence in the poetry of
Mohamed Jarboua, Master's thesis, University, Mohamed K. Zar -
Baskra ,Algeria.
- T. Y. Jam, Paul van , (1946), Comparative Literature, translated by
Sami Droubi, Dar al-Fakr al-Arabiya, B.M.
- Hilal, Mohammed Ghanimi, (1987), Comparative Literature, 5th
edition, Dar al-Ouda, Beirut, Lebanon.
- Musa, Salama, (1946), Love in History, Future Press in Fajala and
Alexandria, first edition,
- Moqdsi, Anton, (2008), Love in Greek and Christian Philosophy ,
Damascus.

Third in Persian

A : Book:

- Jabbarpour Samia ,(١٩٩١) ,Bahman Nazhat , Ali Reza Mozaffari " ,The
Theory of Love in Mystical Thoughts - Philosophy of Rozbahan and Ibn
Dabagh"
- Danesh Pazhveh, Manoucher, (2015), Dictionary of Mystical Terms,
Chap Sum, Tehran, Farzan Roz Publishing House.
- Zanganeh , Ibrahi Marhimi and Shukri , Hamayun (2015 , (Rabteh
Hassan and Eshq in Islamic Mysticism , Ardabi Research University ,
Tehran.

مجلة مركز بابل للدراسات الإنسانية ٢٠٢٦ المجلد ١٦ / العدد ٨

